

SOŠ POĽNOHOSPODÁRSTVA
A SLUŽIEB NA VIDIEKU

AVIS 2

„Ak sa ti niečo nepáči, zmeň to!
Nie si predsa strom.“

Obsah

Milí Avisáci

Téma dňa

Z ríše zvierat

Vyspovedali sme

Moje hobby

Cestovanie

Vedeli ste?

Zabav sa

Šikovné ruky

Fashion

Literárne okienko

Angličtina na slovíčko

Music

Movie

Záhradníctvo

Plte na Váhu

Tipy na vianočné darčeky

Zúčastnili sme sa

Milí avisáci,

ani sme sa nenazdali a máme tu krásny, oddychový, ale hlavne sviatočný mesiac plný ligotu, radosti, vianočnej pohody a iskričiek v očiach detí. Je to tu - krásny december, ktorý nám vytvorí vianočnú atmosféru, ktorá nám vyčaruje veľký úsmev na tvári, tú správnu vianočnú eufóriu, ktorá nás zahreje pri srdiečku. Prenikavá, omamná vôňa prvej várky domácich perníkov od mamy sa šíri celým bytom. Štrngajúce roľníčky nám zvonia do rytmu vianočných kolied, ktoré nám vytvárajú tú jedinečnú a nefalšovanú detskú radosť. Nielen ligotavé vločky vonku dotvárajú krásu prírody, ale aj statný ligotom a žiarov ozdobený stromček v obývačke. Áno, toto je ten pravý duch Vianoc, ktorý by sme mali prežívať v kruhu rodiny a priateľov.

Milí Avisáci. prajeme vám krásne, ligotavé Vianoce. Plné detskej radosti, rodinnej pohody a zaslúženého odpočinku. Taktiež do nového roka vám prajeme, aby ste vykročili tou správnou nohou.

Lukáš Janiga III.V

Téma dňa

PLASTOVÉ SLAMKY UŽ NEHCEME!!!

Pýtate sa prečo? Prečo nám prekáža niečo tak sympatické, farebné a na prvý pohľad neškodné ako táto svieža a efektívna ozdoba všetkých nápojov?

Nejde vôbec o slamky ako také. Ide o to, z čoho sú vyrobené!

Plastové slamky prispievajú k znečisteniu oceánov a úhynu množstva morských živočíchov, cicavcov, korytnačiek a morských vtákov. Každoročne príde o život až milión týchto tvorov a ak sa pýtate prečo, tak áno – kvôli plastovým odpadom!!!

Slamky poznali už Sumeri, len na rozdiel od nás boli omnoho múdrejší. Nález zlatej slamky zo sumerského hrobu je takmer 5000 rokov starý. Keď už hovoríme o civilizáciách a národoch, viete kto vedie v spotrebe plastových slamiek v súčasnosti?

V Európe sa titulom: „slamko-fil plastový“ môžu pýšiť Španieli, so svojimi 13 000 000 odhodnených slamiek denne. To je ešte stále nič oproti USA, kde sa denne vyhodí až 500 000 000 plastových slamiek. ÁNO, DOBRE ČÍTATE – PÄŤSTO MILIÓNOV VYHODENÝCH PLASTOVÝCH SLAMIEK DENNE!!!

Slamky, ako ich poznáme, sú vyrobené z polypropylénu, ktorý je biologicky nerozložiteľný, takže aj pomocou týchto „nevinných“ slamiek meníme našu planétu na obrovskú plastovú džungľu bez života.

Položme si otázku...

„CHCEME TAKTO POKRÁČOVAŤ ĎALEJ???”

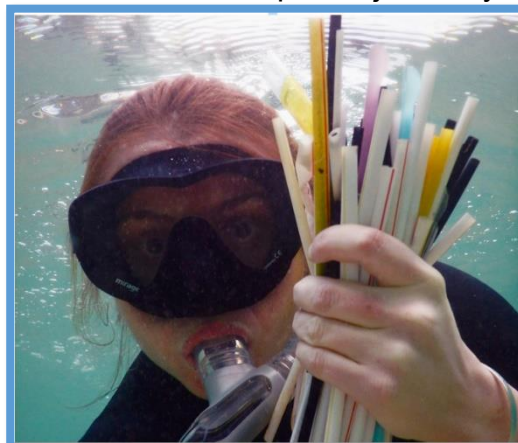
„NIE VŠETKY SLAMKY SÚ VŠAK ROVNAKÉ!”

Vybrať si tú správnu môže byť náročné, pretože súčasný trh ponúka množstvo ekologických variant, ktorými dokážete výrazne podporiť ekologické tendencie, no zároveň Vám tá Vaša, nemusí tak úplne šmakovať.

Ako sa teda správne rozhodnúť a čo musíte o jednotlivých druhoch vedieť?

Exotické a štýlové „bambusky“ vyžadujú svoj čas na údržbu, nerezové môžu zase vyvolávať nepríjemnú chuť v vašich ústach a papierové sa ľahko rozmočia.

Aj v tomto prípade však platí – 100 ľudí, 100 chutí. Najlepšie preto bude, ak si budete môcť vyskúšať úplne všetky a rozhodnúť sa sami. Alebo si prečítajte o výhodách každej z nich hneď v tomto článku.

„ VYBER SI TÚ PRAVÚ... „

Vybrať si môžete z rôznych materiálových prevedení a doplniť svoju slamkovú zbierku o fantastické doplnky, ktoré Vám Vašu slamku pomôžu vyčistiť, či chrániť pred poškodením. Obaly, kefky a iné EKO vychytávky sú Vám dostupné na stránkach Mobake aj EatGreen. Poďme sa spoločne rozhodnúť na základe jednotlivých výhod, ale aj nevýhod, ktoré každá slamka ponúka. Aj tu samozrejme platí, že čo je pre niekoho výhodou, je pre iného nevýhodou a naopak. Teraz je to už iba na Vás a na tom, či poznáte svoje potreby, preferencie a nároky. Nie je totiž dôležité prevedenie, ale zámer pomôcť našej planéte umožniť nám ešte chvíľu obývať jej povrch dôstojne, v zdraví a bezpečí.

BAMBUSOVÁ

Bambusová slamka je totálne prírodné, obľúbené ekologické riešenie, je opakovane použiteľná a má príjemný oku lahodiaci design, vďaka ktorému budete cítiť ozajstnú spätosť s prírodou.

Čo ťa však môže odradiť, je jej údržba. Určite je to totiž náročnejšie než v prípade nerez, či skla. Dokonale sa však o ne môžeš postarať pomocou sisalovej čistiackej kefky, ktorá má rovnako rozložiteľné vlákna a nájdeš ju medzi produktmi Mobake na stránkach Eatgreen. Po použití je dôležité slamku prečistiť čistiacou kefkou a nechať poriadne vyschnúť. Zatiaľ môžeš používať druhú.

NEREZOVÁ

Táto slamka síce nie je vyrobená z prírodného materiálu, ale z nerezovej ocele, ktorej výhodou je okrem iného to, že nehrdzavie a je vyrobená bez použitia ťažkých kovov a ftalátov. Jej údržba je mimoriadne jednoduchá a môžeš ju pokojne strčiť aj do umývačky riadu.

Vydrží ti síce navždy, ale nemusí ti úplne ulahodiť pre svoju typickú kovovú príchuť alebo, že si do nej nezahryzneš. Preto nie je vhodná pre každého, ale určite ostáva skvelým ekologickým riešením a favoritom mnohých domácností a podnikov.

SKLENENÁ

Sklenená slamka je úplne super, čo sa týka odolnosti voči VŠETKÉMU. Je odolná voči nízkej aj vysokej teplote, odoláva aj náhlým teplotným zmenám, chemikáliám, kyselinám, vode, chlóru, brómu, jódu a iným látkam. Okrem toho ju, a teda ani naše zdravie, pri jej používaní neohrozia baktérie. Toto sa sklu musí rozhodne uznať ako obrovský tromf.

Je vyrobená z borosilikátu a ten je odolný aj voči škrabancom a odreninám. Neodporúčame ju však používať malým deťom, ktoré ju môžu náhodne rozhryznúť a mohli by sa poraniť. Odporúčame tiež zakúpiť k slamke prírodný obal, vďaka ktorému si ju môžete so sebou vziať aj na cesty a nemusíte sa báť jej poškodenia, či rozbitia pri preprave.

PAPIEROVÁ

Táto slamka je 100% rozložiteľná a veľmi praktická. Je však jednorazová, pretože sa ľahko rozmočí. Vydrží približne 35 až 50 minút, v závislosti od teploty nápoja. V teplejších nápojoch vydrží o čosi kratšie.

Je ale stále veľmi vhodná pri väčších oslavách, kedy potrebuješ slamiek viac za čo najnižšie náklady. A aby sme nezabudli, tiež neobsahuje žiadne škodliviny ani BPA (bisfenol A), ktorý môže byť uvoľňovaný z niektorých plastov.

RYŽOVÁ

Ryžová slamka je na tom podobne ako papierová, čo sa týka rozložiteľnosti, tiež získava 100%, ale podobná papierovej je aj v počte použití. Ako jednorazovka sa takisto uplatní na kdejakú párty, svadbe či narodeninovej oslave. Okrem toho je vhodná aj do kompostu, milí záhradkári 😊. Jej život v tvojom nápoji trvá zhruba 30 až 40 minút a potom sa z nej stane „špagetka“. Viac slamiek a bude aj chutná čínska večera 😊. Okrem týchto druhov slamiek, ktoré Vám ponúka Mobake a EatGreen, nájdete na trhu veľké množstvo ekologických slamiek z rôznych materiálov: prírodná pšenica, morské riasy, cestovinové slamky, slamené slamky atď.

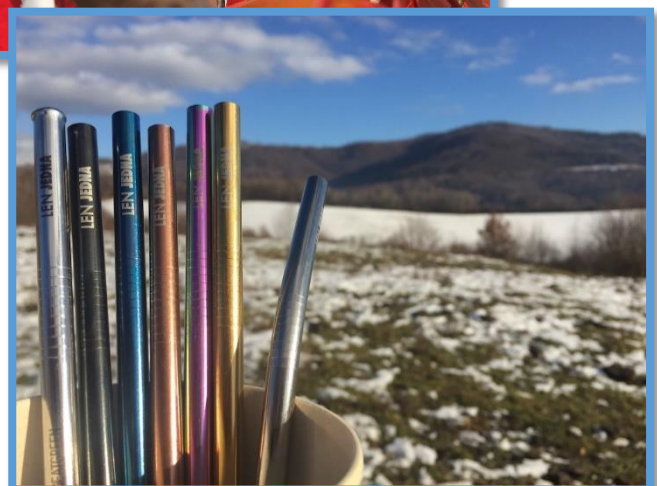
Dôležité je vedieť si vybrať správne a používať takú, cez ktorú vám nápoj najviac chutí, nezaťaží prírodu a pritom ladí s Vaším štýlom.

Tak čo, už tušíte aká bude Vaša cesta za nájdením dokonalej slamky?

„ **NEZABUDNI!** „

Zmenou životného štýlu a zmýšľania každého jednotlivca môžeme urobiť krok vpred a motivovať zvyšok spoločnosti k aktivite.

Lukáš Janiga III.V

Z ríše zvierat

VETERINA

Majitelia psíkov majú zákonnú povinnosť začipovať svojich miláčikov najneskôr do 31.10.2019

Po tomto termíne musí byť každý pes starší ako 12 týždňov začipovaný.

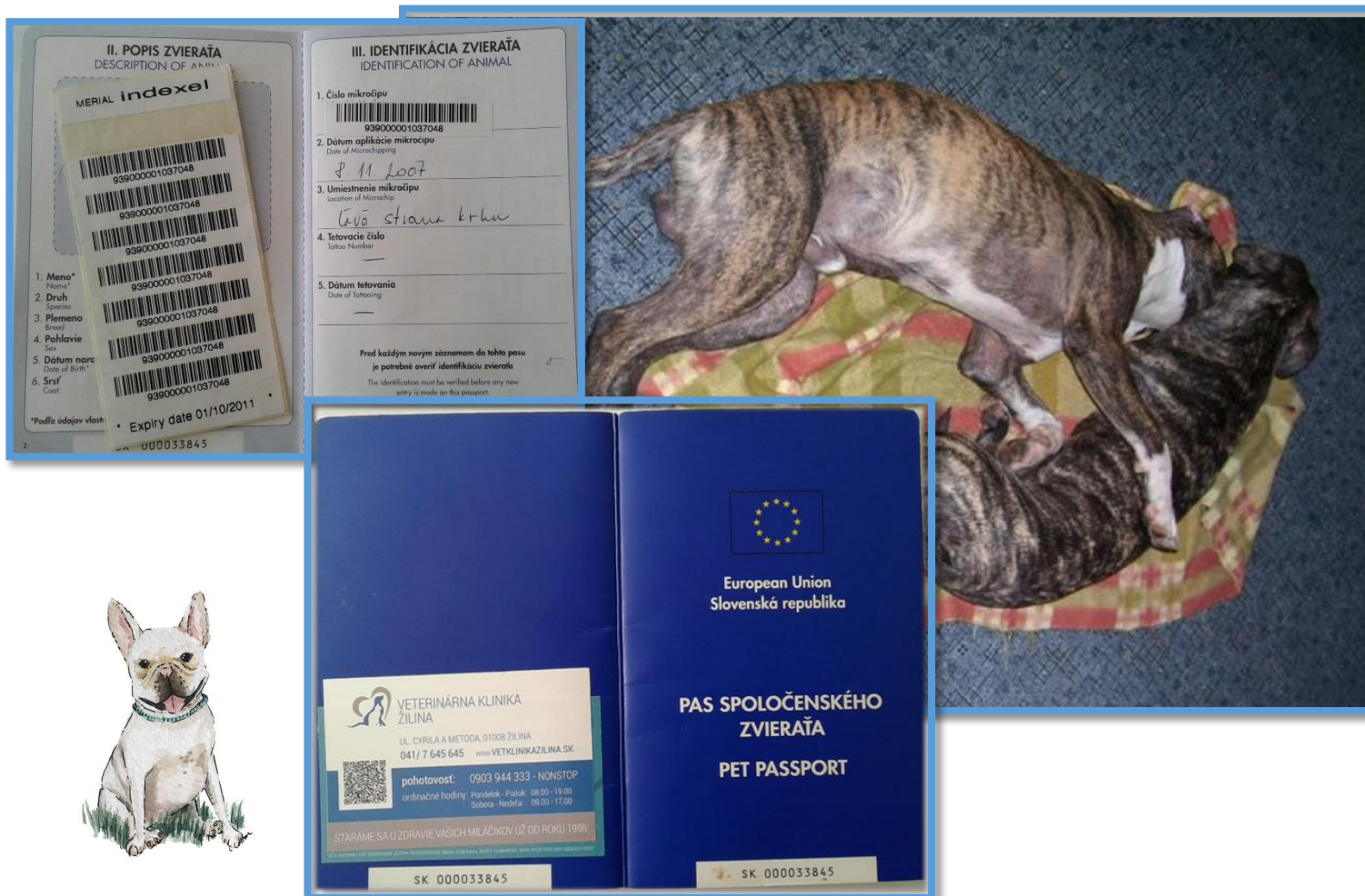
Povinnosť označiť psa mikročipom ustanovuje novela zákona č.39/2007 Z. z. o veterinárnej starostlivosti, ktorá je platná od 01. 09. 2018.

Veterinárny lekár nesmie vykonať na nezačipovanom psovi žiadne veterinárne úkony, okrem nevyhnutných prípadov v záujme ochrany zdravia psa a človeka, ale aj v takom prípade musí byť pes následne začipovaný. Za porušenie hrozí veterinárnemu lekárovi pokuta až do výšky 20 000 eur.

Majiteľ psa je povinný:

- zabezpečiť trvalé označenie psa narodeného po 31. 09. 2018 pred prvou zmenou majiteľa, najneskôr však do 12. týždňa veku
- zabezpečiť trvalé označenie psa narodeného do 31. 09. 2018 najneskôr do 31. 10. 2019
- nahlásiť pri zmene majiteľa psa najneskôr do 21 dní údaje o novom vlastníkovi
- nahlásiť úhyn registrovaného psa do 21 dní

trieda III.L

Vyspovedali sme

... pána Mgr. Tomáša Jakuba, PhD. ...

1. Kedy ste sa rozhodli stať sa učiteľom? A o akom povolaní ste snívali ako dieťa?

Začnem tou druhou otázkou, kde jednoznačne môžem povedať, že som sa chcel stať smetiariom a uvidíme, či a kedy sa toto zamestnanie vyskytne na mojom CV. V tejto oblasti moja cieľavedomosť predsa len ubrala na obrátkach. Z iného súdka je to ohľadom učiteľstva. Tam to také jednoznačné nebolo. Súviselo to skôr s mojimi pracovnými skúsenosťami a telefónom o voľnom pracovnom mieste.

2. Kde ste študovali a aké máte spomienky na študentské roky?

Základnú školu som študoval v dedinke blízko pôsobiska Štúrovej srdcovky a strednú v mieste jeho poslaneckého mandátu. Vysokú školu v meste múzea SNP a doktorandské štúdium sa mi posunulo viac na východ k Dómu sv. Alžbety. Nikdy som si nemyslel, že budem „ip“ v škole, pretože som strašne rád trávil čas mimo takýchto zariadení, a to konkrétne v prírode; stopovaním pytlíakov, utekaním z kukuričného poľa (v žite ma bolo vidno) a lezením po skalách. Samozrejme nie sám, preto sme takéto aktivity prekladali čajovými chvíľami a ešte stále si rád posedím v čajovni

3. Aké boli Vaše obľúbené predmety?

Najradšej som mal telesnú a dejepis.

4. Radi ste sa zapájali do všelijakých školských aktivít? Do akých?

Táto otázka úzko súvisí s predchádzajúcou. Z dejepisu tých školských aktivít veľa nebolo. Na druhej strane, keďže sme mali telocvikára zdatného v argumentácii, ktorý nás zvykol – ako by som to povedal – zargumentovať/počastovať šnúrkou z pišťalky po hlavách a na nej bol dosť nepríjemný uzlík, prostě nás väčšinou presvedčil. Myslím, že tá šnúрка bola belasejšej farby, takže sa ťažko rozpoznávala oproti oblohe, v telocvični to už bolo o poznanie lepšie a ten uzlík bol tmavší. Telocvikára som veľmi nepočul pískavať.

5. Ako trávite svoj voľný čas? Aké máte koníčky?

U mňa sa to dosť mení. Tým, že som pôsobil na rôznych miestach, boli tie možnosti odlišné. Skúšal som byť aj ninjom (nindžom), ale odkedy nás jeden ujo hnal z jablkového sadu kvôli otužovaniu prstov na kmeňoch stromov, tak som sa tomuto koníčku vzdialil, hoci mám stále svoj detský sen, a to byť schopný vybrať srdce jediným úderom. Avšak, keby som nespomenul psy, tak to by bol nehanebný počin odo mňa. Veľmi zaujímavá kombinácia už zapísaná do pamäte bol život v lesoch so saňovými psami. Neďaleko rusko-fínskych hraníc si človek naozaj začal pripadať ako odľud, lebo tých kolegov, ale celkovo ľudí, tam bolo poskromne. Vlastne viac psov ako ľudí. Tam som sa aj naučil jazdiť na saniach. Prístup k učeniu bol celkom „pedagogický“. Pred vypustením céčkového tímu ma oboznámili, že to predomnou sú psy (čo si myslím som vedel, ale som im to naschvál nepovedal) a to na čom stojím sú sane (to som tiež neprezradil, že viem čo to je). Po vypustení som sa ešte držal, ale po prvej zákrute ma ladne zhodilo. Nepustil som sa, aj keď som bol vláčený po snehovej zemi, keďže bola jeseň. V tom zrazu mi hojdajúca kotva prišla blízko tváre a moja hrdinná činnosť skončila 3 kilometrovým behom za saňami. Takto som získal ďalší koníček.

6. Ako by ste charakterizovali dnešnú mladú generáciu?

Ja som si myslel, že „Pampersky“ sú relatívne nedávnym vynálezom, pretože sa mi páčilo kolegove pomenovanie „Pampersková generácia“ ako kontrast s klasickou „Plienkovou generáciou“. A hľa, Jimi H. ešte nechyroval o tom, že bude hrať v sklade dreva (Woodstock – poznámka prekladateľa) a univerzita Waterloo ešte len rozpisovala Archimedov problém dobytku na ich IBM. Takže toto mi nevyšlo a skôr by som to spojil práve s tým IBM produktami a ich odvodeninami. Tie dosť menia a aj charakterizujú svet, a to aj ako ľudia myslia so všetkým dobrým aj zlým. Len ja ich nechcem osobne charakterizovať len cez plienky, Volkswageny a kvietky, alebo či sú stratení – nájdení, to nechám na odbornejších ľudí.

7. Čo sa Vám na dnešnej mladej generácii páči a čo sa Vám nepáči?

No mne sa páči, že nosia dlhé vlasy a rifle. Bez toho, že by som sa chcel zatiahnuť do diskusií o súbojoch pohlaví, nejako mi stále rezonuje jedna univerzitná rozprava, kde jedna moja známa, slečna Jana K., povedala čosi ako: že oni (krajšia polovička ľudstva) si môžu za to, že to gentlemanské správanie je na ústupe. A teda tu pre mňa zostala výzva svojou troškou prispieť k tomuto posolstvu. Proste som zostal prekvapený, že dievčence boli prekvapené, keď som im otvoril dvere, prípadne zodvihol 40 kilo mrazeného mäsa, len tak z roztopaše namiesto nich.

8. Určite ste ako malý chlapec intenzívne prežívali vianočné sviatky. Aké vianočné zvyky udržiavali vo Vašej rodine? Ako prežívate v súčasnosti Vianoce?

Vianočné sviatky som mal a stále mám rád, ani tak nie kvôli darčekom, ale skôr kvôli jedlu a jedeniu. Hlavne to, že môžem jesť niekoľko dní v kuse a stále si trochu obmieňať svoj jedálniček. V súčasnosti sa tam pridala jedna zmena, a to je radosť, keď počas Vianoc nemusím pracovať. Ak sa nachádzate v prostredí, kde sú aj pravoslávni veriaci, tak si ich užijete dvakrát. Ale aj tak mám najradšej okruh blízkych a veľkú kopu „šuhajd“ pred sebou na tanieri.

9. Ako sa chystáte prežiť blížiac sa Vianoce?

Tak ja pevne verím, že to bude na Slovensku a v okruhu svojich najbližších. Ešte potom ten tanier a už je dobre.

10. Aké je Vaše životné krédo, motto?

Uf!, to veru neviem, ale som rád, keď nie je napätá atmosféra okolo mňa.

11. Čo by ste chceli odkázať redakčnej rade nášho časopisu?

Teším sa na ešte horúce vydanie papierovej verzie.

Obľúbená kniha: Tracyho tiger,
Meno ruže

Obľúbený film: Sanjuro od
Kurosawu

Obľúbený autor: Saroyan a
Salinger

Obľúbený herec: Toshiro
Mifune

Obľúbený interpret/skupina: Tu
nemám jasnú odpoveď

Obľúbené jedlo: šúľance s makom
a čiernohorský rezeň

Obľúbená farba: modrá, zelená,
čierna

Obľúbená krajina: Slovensko, Nórsko

12. Študenti už od Vás počuli, že ste pracoval so psími záprahmi. Ako ste sa k tomu dostali?

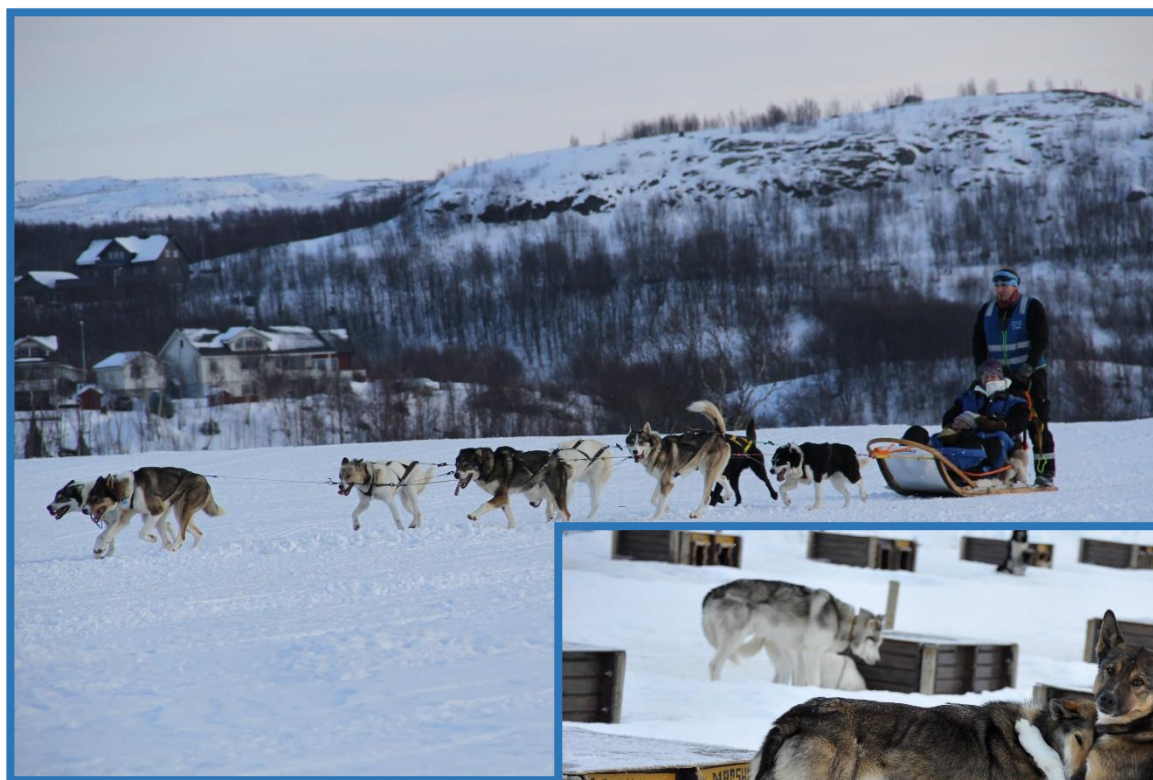
Prvým krokom bola v podstate moja odbornosť a úsmev na fotke v životopise (aspoň mi tak bolo povedané), ak to tak môžeme nazvať, lebo som dovtedy so saňovými psami nepracoval. Potom to išlo v podstate rýchlo, zavolali mi a za dva týždne som už spal v Osle na letisku, kde som čakal na ďalší spoj – lietadlo. Povedali mi, že ma budú čakať a našťastie čakali. Prišiel som tam v polovici mája, keď je všetko ponuré, zablatené. Po dva a pol hodinovej ceste z letiska k rusko-fínskym hraniciam sme vysadli, ako by som to popísal, uprostred ruskej tajgy na nórskom území. Veľa času na rozmýšľanie som nemal, lebo mi hneď dali rozsekať zamrazenú veľrybu sekerou pre psy. Po kŕmení a pár psích „naťahovačiek“ sme si sadli k domácejmu nápoju, ktorý som doniesol. Myslím, že som študentov týmto dostatočne zmiatol a budú si myslieť, že to bol bylinkový čaj, my „veľkáči“ vieme svoje. Žmurk.

13. Aké boli vaše prvé skúsenosti so záprahovými psami a ako vyzeral Váš pracovný deň?

Jednotlivé dni sa líšili podľa toho, či išlo o „oddychové obdobie“ pre psy, do ktorého som vtedy prišiel, tréningové obdobie a hlavnú sezónu. Počas prvých dvoch období som väčšinou pracoval 10 dní a potom som mal 4 dni oddych. Cez leto sa kŕmilo raz, ale iné to bolo hlavne počas tréningu a sezóny, tam minimálne dvakrát. Cez zimu sa neoddychovalo, myslím hlavne ľudí, tam sme zbierali nadčasy. Prvé tri roky sme cez „oddych“ bývali zvyčajne 3-4 mašéri – 2 pracovali, 1-2 mali voľno počas „oddychu.“ Viac nás bolo cez zimu, kedy sme sa sťahovali bližšie k mestu, niekedy až 30. Takže v „lesoch,“ ako sme to volali, ste nezažili veľa ľudského kontaktu. Ten nebol ani počas voľna, lebo som býval sám na pobreží v takej peknej drevenej búde, ale nevychádzal som každú hodinu. Zabudnite na internet a niekedy aj telefónny signál, elektrinu sme ale mali, sprchu nie. Na zdôraznenie svojej márnivosti som niekedy nechal svietiť svetlo aj celú noc, aby okoloidúci videli, že „aha ho, svieti.“ Ten štvrtý mašér bol šéf a on mal svoj dom a aj život. Keď som chcel ísť do obchodu, tak som si odšliapal cca 4 km na autobusovú zastávku a išiel sa kultúrne vyžiť do mestečka. To malo asi 10 000 obyvateľov aj s okolím a ďalšie bolo vzdialené asi 2 hodiny jazdy autom (cca 5000 obyvateľov). V obidvoch mestečkách neboli nadšení z prišielcov, okrem predavačiek. Tie sa vždy na mňa usmiali, keď som si pýtal dve až tri igelitky. „Rozmarný to chlap.“ Keď som si užil spoločnosť a vyrozprával sa pri pýtaní lístku späť, tak som si zvyčajne obohatil svoj jedálniček čerstvou treskou.

Teda nie naším šalátom. Mal som aj udicu. V práci bolo dôležité si zapamätať tých všetkých psov a ich špecifiká. Najprv som naivne veril, že psy pôjdu naspäť do svojej budy, nešli. Väčšinou bývali v dvoj-búdach a hoci na nich boli mená ... Proste psy nevedia čítať. Zmena prišla v strede augusta, keď sa začínalo ochladzovať a my sme mohli začať trénovať psy. Dovtedy sa zvyčajne len krmilo, robili sa skupiny pre psy, aby boli aktívne, ošetrovali sa rany a zbierali ... Tam sa menila aj pracovná doba – rád by som povedal, že sa začalo „makat“ od svitu do mrku, ale vtedy ešte nezapadalo slnko. To som si ešte chvíľu musel počkať. Začali pribúdať aj noví kolegovia, ale tí až tak začiatkom a stredom septembra, takže už predbieham. Môj prvý tréningový výlet na káre so psami bol celkom zaujímavý. Šéf prišiel, nakričal na mňa, že nech mu spravím kávu a nachystám popruhy. Snažím sa trénovať čítanie myšlienok, ale stále mi to akosi nejde. Vtedy som bol ale úplný amatér, takže som sa nedočítal, že má v pláne ísť na tréning. On si zatiaľ nachystal psy a potom kričal na mňa, že som pomalý pri zakladaní popruhov, ktoré som v ten deň videl prvýkrát. Ja viem, mohol som sa snažiť viac, asi mu vadilo, že som spotil pri tom iba jedno tričko. Každopádne si zobral kávu a odišiel. Ja som musel už iba priniesť troch psov. Z toho dvoch lídrov, viete tie psy, čo vedia zvyčajne, čo majú robiť, teda bežať dopredu a ísť vpravo, vľavo alebo rovno. Ľahšie by to bolo, keby som vedel, ktoré sú to. Nie je ľahké sa naučiť 140 psov a aj ich špeciality, hlavne ak si šéf zobral väčšinu tých, ktorých ste poznali. Medzitým si treba uvedomiť, že je okolo vás rockový koncert štekajúcich psov, ktorí mali tendenciu roztrhnúť veci, hrýzť sa atď. Ale stačí, nemohlo to byť predsa horšie ako to popisujem.

Vyšiel som tou istou cestou ako on, chvíľu to išlo fajne až do momentu, pred ktorým sa každý zamyslí hlbšou úvahou. Ono by ste pri týchto riadkoch mali vlastne pustiť skladbu - The Good, the Bad and the Ugly, ktorú skomponoval Ennio Morricone, verziu od The Danish National Symphony Orchestra. Križovatka života, alebo teda skôr taká lesná. Vtedy som sa zahral na bieleho Svahilca a začal som hľadať čerstvé psie stopy. Piesčitú pôdu som neochutnával, robím to dosť nerád, viete piesok a zuby ... No a potom to už išlo fajn, až na to, že mi zabudol povedať, že budeme preč celý deň a on sa nepodelil s obedom. Druhá obedová lekcia prišla pri tréningu 40tich kilometrov, kedy som si do batohu zobral banány, že super mňamka. Neverili by ste, ako dokážu banány po pár hodinách zľadovať a veľmi zle sa hryzú. Dalo by sa to skôr popísať ako „ožužľavanie.“ Ale po poriadku. Psy najprv trénujete krátke vzdialenosti a až tesne pred sezónou by ste mali mať natrénované 40tky. Mal by byť nejaký ten plán a hlavne vedieť, koľko budú psy cez sezónu behať. Je to fyzicky veľmi náročné, dlhé hodiny vonku za každého počasia. Niekedy snežilo už v Septembri. V podstate si navyknete na bolesť, a že vám budú omrzáť a oziabať všetky časti tela. Čo som ale nenávidel bolo, keď som mal v karavane štyri stupne a vy ste sa museli ráno obliecť do studených vecí. Ešte teraz ma z toho drkoce. Preto som potom začal spávať v dlhých spodkoch a tričku. Keď zamrzlo jazero, z ktorého sme čerpadlom brali vodu, a teda zamrzlo všetko, tak sme si vždy ráno vysekali dieru na vodu. Dávali sa tam konáre s ihličím, aby to zamrzalo pomalšie, ale aj tak. A jedna dobrá rada. Toaletný papier si berte k sebe, ináč sa premení na studený šmirgel', hlavne ak bola hmľa. Preskočím k sezóne, aby to nebolo príliš dlhé, čo už asi aj je. Počas sezóny sa jazdí na saniach a modlíte sa, aby bolo čo najviac snehu a vy ste mohli brzdiť. Jazdili sme tak, že každý mašér mal zvyčajne dvoch hostí. V inej firme, pre ktorú som neskôr robil, jazdili hostia samostatne a ja som bol pred nimi, kde som väčšinou chytal sane, keď z nich hostia vypadli. Verte mi, tlačíť do kopca dvoch veľkých turistov z Ameriky alebo Nemecka bol, je a bude výkon, ktorý zo srdca nenávidíte, ale robíte to kvôli tým psom, lebo to milujú a existujú kvôli tomu, robia to kvôli vám, pretože ste ich tak trénovali, a takto sa vám tie psy a to všetko dostane pod kožu. Ste mašér. Jazdiť so saňovými psami pod polárnou žiarou v prekrásnej prírode alebo počas zatmenia slnka sú momenty, ktoré mi už nikto nezoberie a som na ne dostatočne hrdý. Tentokrát by som rozhovor zakončil slovami môjho švédskeho kamaráta, nie čínskym príslovím, ako niektorí zvyknú (žmurk): „Mašing je infekcia, z ktorej sa veľmi ťažko človek vylieči , ak vôbec.“

Za rozhovor ďakuje Trieda III.L

Moje hobby

Je hobby dôležité? Na to sa tu dnes pokúsime prísť...

Poznáte takú tú klasiku ako prídem domov zo školy, hodím tašku kdesi preč, vyvalím sa do postele a buď spím alebo scrollujem instagram, facebook a kukám videá o mačičkách? Verte mi, ja hej. Koľko to máme rokov? 15 až 19? Najproduktívnejší vek, čo povieš? A my to moc nevyužívame. Vlastne, skoro vôbec. Česť výnimkám. Dobré. Je pravda, že človek na strednej škole má už celkom dosť povinností. Treba sa učiť doma, robiť projekty, prezentácie, pokusy na chémiu a taktiež treba si zarobiť nejaké peniažky na brigáde, Často na brigádach trávime väčšinu svojho voľného času. Peniažky treba, ale netrpíme tým, že nijako nerozvíjame našu osobnosť? Často sa pristihnem pri tom, že by som dokázala omnoho viac, keby tá postelňá náruč nebola taká silná....dobré žiadna náruč. Proste som lenivá.

Treba sa rozvíjať. Alebo nájsť svoj talent. Veď máme tak veľa možností v dnešnom svete! Môžeme spievať, tancovať, hrať športy od výmyslu sveta, môžeme fotiť, maľovať, kresliť, hrať spoločenské hry, venovať sa deťom, venovať sa starším, starať sa o zvieratká, jazdiť na koňoch, písať básne, zhudobňovať si texty, piecť, variť, hrať na hudobný nástroj, DIY.....dnes asi proste nie je možnosť nenájsť si hobby. Svet sa stále rozvíja, stále sa ponúka a je len na nás, či budeme brať, alebo si necháme ujsť naše šance.

Napišem vám aj niečo o sebe, aby ste nepovedali, že len „kecám“ motivačné reči a nič z toho..

Ako malinká, bola som prváčka s taškou väčšou ako moje telo, a mama ma prihlásila na keyboard. Neverili by ste, ako som to nenávidela. Ale tak hrala som spolu so 6 ľuďmi, tak to boli riadne randy. Ako roky cválali, tak nás bolo stále menej a menej a z mojej skupiny som ostala už len ja. Priradili ma k dvom iným dievčatám, ale stále to bola sranda. Až na to domáce tréningy a straty nervov, keď mi nešla nejaká skladba. Skončila som s klavírom v deviatom ročníku a ostala som samoukom. Odvtedy som sa učila už len skladby, ktoré som ja sama chcela a ktoré sa mi páčili. A baví ma to doteraz. Tento rok som začala taktiež chodiť na orgán (nie žiadne vnútornosti). Človek si povie, že je to rovnaké ako klavír, ale poviem ti, fakt nie je. Zarezávam a snažím sa a aj keď vidieť malé pokroky, ešte stále ma čaká veľmi dlhá cesta.

Ďalším levelom v mojom živote je spev. Spievam od druhej triedy na „základke“. Prešla som rukami všetkých učiteliek a učiteľov v ZUŠke. Prešla som si spievaním duét, sól aj zborom. A bola to obrovská skúsenosť. Veľmi som sa hanbila, ale vždy som sa premohla a bola na seba veľmi hrdá. Až na pár okamihov, keď mi na celoslovenskej súťaži preskočil hlas alebo keď som na krajskom kole zabudla text mojej pesničky... Potom som taktiež spievala v zbore v kostole, čo bola tiež krásna skúsenosť. Priviedlo ma to k myšlienke, že by som raz taktiež chcela viesť detský spevokol.

A tak nejako plynule som sa dostala k animátorstvu, robím stretnutia, tábory, víkendovky a ja môžem využiť všetky bláznivé nápady, ktoré mi skrsnú v hlave.

Tak dúfam, že som ťa týmto článkom trochu povzbudila, možno nakopla. A nezabudni, nikdy nie je neskoro a kto chce, nájde si čas aj chuť. A to najdôležitejšie, ak neskúsiš nevieš.

Karolína Dujčíková IV. T

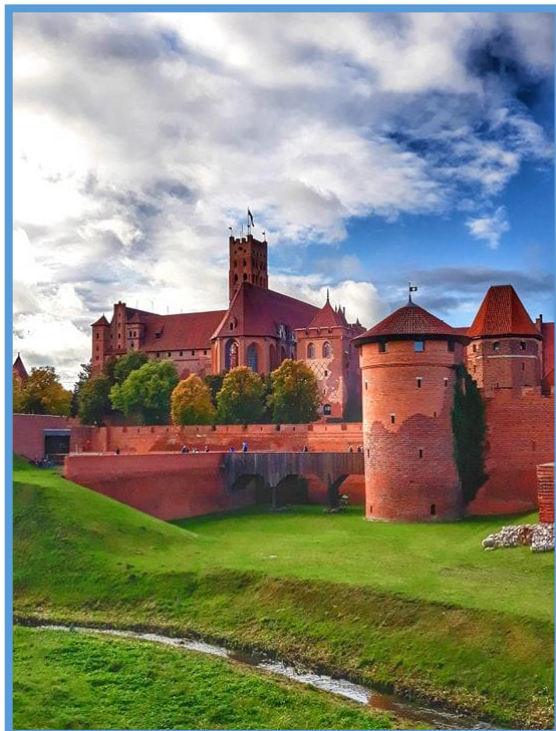
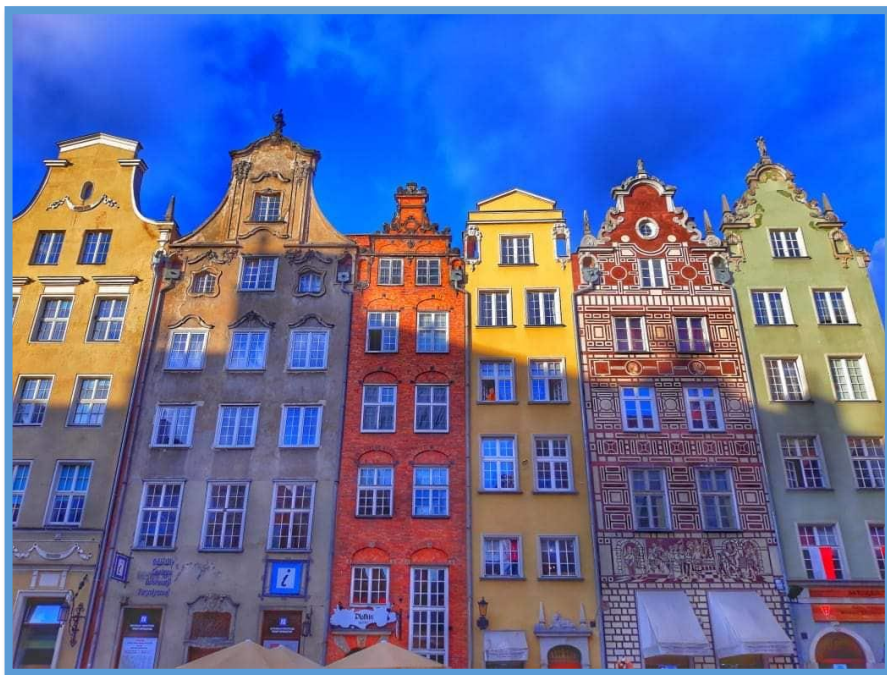

Mojich 14 900 kilometrov za 25 dní.

Poľsko, mesto Gdansk a okolie severného Poľska.

Sedím už asi pätnásť minút za počítačom a uvažujem ako mám začať. Úprimne je veľmi ťažké opísať týchto 25 dní mimo komfortnej zóny domova. Cítila som sa zle? Rozhodne nie! Týchto 25 dní v zahraničí boli moje najkrajšie.

Ako prvá krajina, ktorú som navštívila je Poľsko. Konkrétne som sa zamerala na mesto Gdansk na severe krajiny. Prečo práve toto mesto? Pretože je historické a bohaté na pamiatky ako napríklad jeden z najstarších žeriavov sa nachádza práve v starom meste Gdansk. Okej, klamala by som, ak by som nespomenula fakt, že boli aj lacné letenky. Ako som spomínala, žeriav, tak áno, navštívila som ho a je naozaj krásny. Celé mesto žije historickou atmosférou a prístavom. Všade navôkol boli lode, ktorými sa môžete plaviť po Baltskom mori. Navštívili sme mnohé pamiatky ako napríklad najväčšiu svätyňu v Európe postavenú z tehly. Aby sa Vám naskytl pohľad na celý Gdansk, je potrebné zdolať 412 schodov až na vrchol veže. Samozrejme, mesto je plné ďalších krásnych pamiatok, avšak k tým som sa len prešla a obdivovala som tu krásu. Ja som skôr typ cestovateľa, ktorý chce vidieť čo najviac, tak som sa rozhodla pobehať si aj okolie, ktoré je taktiež hodné videnia. Ráno som naskočila do vlaku a šla som si pozrieť mesto Gdynie.

V tomto meste som sa rozhodla skúsiť teplotu Baltského mora. Veru 3°C nie sú úplne ideálna teplota na kúpanie, avšak už keď som tam, tak prečo nie. Vymrznutá som sa snažila rýchlo zahriať, tak som vybehla na malý kopček, odkiaľ sa mi naskytl krásny výhľad na celé mesto, prístav a pláž. Čerešničkou bol obrovský niekoľko metrový kríž a lanovka, ktorá z druhej strany jazdila hore dole. Milo ma prekvapilo, že táto „kolejka“

ako mi študenti z miestnej školy povedali, jazdí zadarmo. Milé prekvapenie bola aj miestna špecialita - hrachová polievka s párkom, ktorá mi padla vhod po 20 kilometroch, ktoré som každodenne nabehala. Nasledujúci deň som si späť nasadla na vlak, mimochodom najlepší spôsob prepravy po okolí a vyrazila som smer Sopot. Tu som sa brázdila uličky a dostala som sa ak pred „Krzywy domek“, v ktorom sa nachádzala kaviareň. Keďže bol víkend, bolo tam veľa ľudí. Moje kroky smerovali k najväčšiemu mólu v Poľsku. Prešla som sa cez mólo za sprievodu labutí a čajok. Tento deň som zakončila v miestnej reštaurácii, kde som skúsila ochutnávkou najlepších poľských pív ocenených zlatými medailami. Ďalší deň, ma čakala opäť jazda vlakom do mesta Malbork, kde môj cieľ bol jasný. Hrad Malbork. Tento hrad je zapísaný v zozname svetového dedičstva UNESCO. Je to najväčší gotický hrad na svete postavený z tehál. Samotná prehliadka trvala približne 3-4 hodiny, avšak myslím si, že i to bolo málo, pretože zákutia tohto hradu sú úžasné. Na záver môjho výletu som si nechala čas prebádať ešte zákutia mesta Gdansk. Opisovať vám to už nebudem. Chodte a zažite! Nejaký rady na záver ? Je tam v celku lacno, vlaky jazdia načas a sú luxusné. Dohovárala som sa anglicky ? Nie! Poľština je ľahký jazyk a vzhľadom na to, že som sa po poľsky naučila, nebol problém dohovoriť sa. Takže toto bola jedna z mojich výprav do sveta.

Rumunsko, Transylvánia krížom - krážom.

Ďalšia moja zastávka na poznávaní sveta bolo Rumunsko, konkrétne Transylvánia. Keďže pracujem v cestovnej agentúre, ktorá sa volá UTEČZMESTA, bola som vybraná na školenie na výmennú skúsenosť v oblasti cestovného ruchu. Toto školenie zastrešovala organizácia Žilinský turistický kraj.

Rumunsko som už navštívila minulý rok a prešla som si túto rozmanitú krajinu od severu až na juh a samozrejme zastavila som sa aj v Transylvánii, avšak len na jeden deň a to je pravdupovediac veľmi málo. Ako som priletela z mesta Gdansk, dlho som sa doma neohriala a opäť som balila kufor a šla na cesty. Vyrazili sme autobusom zo Žiliny nad ránom okolo 5:00 hodiny a o dvanásť hodín sme sa už túlili uličkami mesta Kluž. V tomto meste sme vyskúšali rumunské národné jedlo a to mäsové rolky s kapustovým listom s kus-kusom a s bryndzovými guľčkami. Ďalší deň sme mali diskusiu v hoteli s ministrom cestovného ruchu a podnikateľmi z mesta Kluž. Rozprávali sme sa o tom, ako funguje cestovný ruch u nich a ako u nás. Premiestnili sme sa do mesta Shighisoara, kde sme navštívili samotné mesto a prešli sme si ho. Absolvovali sme aj menšiu diskusiu v informačnom centre mesta. Nasledujúci deň sme sa vrátili do mesta a navštívili sme kostol na návrší, odkiaľ sa nám naskytl pohľad na dom, kde pôsobil štyri roky drakula. Po obede sme sa premiestnili do meste Brašov. Toto mesto sa medzi rokmi 1951 – 1961 volalo Oraşul Stalin, po Stalinovi. Keď sme absolvovali diskusie, tak sme sa vybrali do mesta prebádať zákutia. Mesto Brašov sa pýši nápisom podobným ako je Hollywood. Historické centrum mesta dopĺňali útulné kaviarničky. Na ďalší deň ráno sme po výdatných rumunských raňajkách navštívili hrad Bran, takzvaný hrad Drakulu. Avšak už sme vedeli, že Drakula nemal vlastný zámok, len na viacerých zámkoch pôsobil. Po prehliadke hradu sme sa vrátili do mesta Brašov. Ďalší deň nás čakala návšteva zámku Peleš. V skratke povedané, ak navštívite tento

zámok, prejdete celý svet. Také skvosty aké sa nachádzajú v tomto zámku sú unikátne. Pre mňa najväčší zážitok z Rumunska. Po návšteve zámku Peleš sme sa presúvali do mesta Sibiu, kde nás čakala ďalšia diskusia s podnikateľmi v meste. Ukázali nám mesto. A My sme sa ani nenazdali a už sme cestovali do ďalšieho mesta a to konkrétne Alba Iulia. V meste sa navštívili archeologické múzeum a miestny sprievodca nás previedol mestom. Po náročnom dni sme sa ubytovali v hoteli Transylvánia. Toto spoznávanie po Rumunsku sme ukončili nasledujúci deň návštevou hradu Hunedoara, kde taktiež pôsobil známy upír drakula. Priznám sa, že ma šokovalo zistenie, že Drakula bol pokrvná rodina s Erzsébet Báthory. Myslím si, že všetci ju poznáte a nemusím vám vysvetľovať, kto to je.

Pravdu povediac, že celá Transylvánia bola omnoho viac záživná ako som ju doteraz opísala. Pretože sme tam zažili kopec nových vecí, naučili sme sa tam od miestnych podnikateľov veľa a oni od nás. Táto cesta bola síce pracovná, avšak videla som ďalšie miesta a vrelo ich odporúčam navštíviť, pretože je to neporovnateľné s tou krajinou, v ktorej žijeme.

Píše sa rok 1398, Irán

Moslimské štáty nie sú veľmi vyhľadávané na dovolenku. Hovorím o tých ortodoxnejších ako je napríklad Irán. Však predsudky treba zahodiť a ísť a zažiť. Táto krajina, ktorú vám teraz opíšem, je omnoho krajšia ako niektoré európske metropoly.

Moje októbrové cestovanie sa začalo v Poľskom meste Gdansk a cez Rumunsko som docestovala až do Iránu. Táto neprebádaná krajina bola pre mňa najväčšou výzvou. Mala som spočiatku obavy za sprievodu očkovania pred vstupom do krajiny, dlhé čakania a vybavovanie víz a štúdia o krajiny, čo všetko môžem a čo nemôžem. Predsa len je to krajina, ktorá má svoje morálne pravidlá, ktoré ako turista musím dodržiavať. Najhlavnejším pravidlom je zahaľovanie sa tzv. nosiť HIDJAB. Je to jeden zo spôsobov zahaľovania sa v moslimských krajinách. Je to šatka alebo šál, ktorý musia mať ženy na hlave a taktiež aj dlhé tričká a dlhé nohavice. Na začiatku som sa toho obávala,

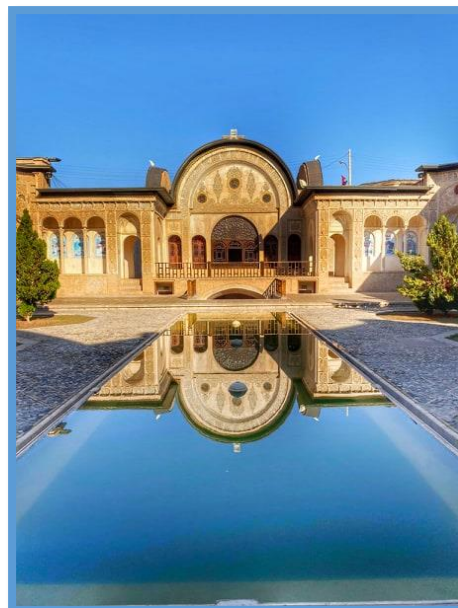
avšak po prvom dni v tejto krajine zo mňa tieto obavy opadli. Odlietala som z Viedne do tureckého mesta Istanbul. Tam som prestupovali do lietadla smerom do hlavného mesta Iránu - Teherán. Obrovská 15 miliónová metropola bola pre mňa šokom z množstva ľudí a áut. Avšak po prvých hodinách som sa orientovala ako doma. V hlavnom meste som sa presúvala taxíkmi a metrom. Lístok na metro ma stál neuveriteľných 0,12 centov po prepočte z ich meny teda Rial. Jedno ráno som sa rozhodla navštíviť najznámejší palác zvaný Golestan palác, v ktorom som videla tradičnú architektúru z farieb a zrkadiel. Následne som sa presunula do horskej dediny Darban, kde som sedela na železnej konštrukcii starej postele na horskej rieke vo výške 3000 m.n.m. kde som popíjala čaj a fajčila vodnú fajku. Hlavom mi prebehla myšlienka, že už nič krajšie neuvidím a nezažijem a to som ešte nevedela čo všetko zažijem. Ďalší deň som sadla na autobus a presunula som sa do mesta Kashan. Tam som v reštaurácii skúsila ich tradičnú kuchyňu. Po výbornej večeri som sa ubytovala v hosteli na okraji mesta. V hosteli som spoznala úžasných ľudí, s ktorými sme do noci hrali kartové hry. Ráno som sa rozlúčila a začala som s poznávaním mesta. Navštívila som 2000 rokov staré kúpele, taktiež miestnu mešitu a nasledujúca zastávka bola dedinka Abyane vo výške 2500 m. n. m v úpätí hôr. Tam som zažila typický dedinský život v Iráne. Hlinené domy, všetky rovnaké na jednej kope. Po prehliadke dedinky som sa premiestnila do ďalšieho mesta Esfahán. V tomto meste som si cez internet zarezervovala ubytovanie u jednej rodiny. Boli veľmi milí, ochotní a trávili so mnou veľa času. Boli veľmi radi, že sa môžu s niekým porozprávať po anglicky a taktiež ich zaujímal život na Slovensku. Bola som si pozrieť večerný Esfahán. S rodinkou sme si prešli známy most, na ktorom večer sedeli mladí ľudia s gitarou v ruke a spievajú. Ten, ktorý by nevedel, tak si pomyslí, že v strede týždňa tu sedia mladí, hrajú a popíjajú alkohol. Avšak nie! Ja som vedela, že tak ako je u nás sobota a nedeľa, tak u nich je to vtedy, keď my máme stredu a štvrtok. Popíjajú alkohol ? Rozhodne nie! V Iráne je alkohol zakázaný a za konzumáciu sa môžete dostať do väzenia. Taktiež nemôžete na ulici či moste hrať a spievať. Takže, keď som sedela na moste a nasávala úžasnú atmosféru, som riskovala väzenie. Hneď ako som videla, že sa blížili polícia, snažila som sa čo najskôr zmiznúť z dohľadu. Nasledujúci deň som navštívila druhé najväčšie námestie na svete a mešity v okolí. Úprimne poviem, že tá farebnosť mešít ma fascinovala. Prešla som si aj rôzne bazáry a nakúpila šatky, do ktorých som sa musela zahalovať. Večere som trávila s miestnymi a hrali sa doslova primitívne hry, ktoré nás zabávali. Uvedomila som si, že tam je úplne iný druh zábavy ako u nás. Na ďalší deň som sa rozlúčila s čarovným mestom Esfahán a nasadla do autobusu smerujúci do mesta Shiraz. V tomto meste som sa rozhodla stráviť dve noci. Po príchode a zoznámení sa s rodinkou, u ktorej som bývala, sa môj pobyt v tomto meste zmenil na štyri dni plné nekonečného spoznávania. Vedeli ste, že na svete sú len dve ružové jazerá ? Jedno sa nachádza v Austrálii a druhé v Iráne, takže už viete kam moje kroky smerovali. Rodina, u ktorej som bývala, tak ich syn robil taxikára. Tak ma zobral na toto jazero. Avšak ružovú vodu som videla len v diaľke, pretože bolo pomerne vyschnuté a len malá časť vody sa nachádzala v strede jazera. Takže som sa uskromnila len s pohľadom na vodu a kúskami soli nachádzajúce sa na brehu. Opisovať každú jednu pamiatku by bolo veľmi zdĺhavé, takže vám len poviem, že to mesto má čaro a mnoho veľa vecí, ktoré rozhodne treba vidieť. Jeden večer som s rodinkou strávila doma. V obývačke sme si rozložili vodnú fajku a učili ma ich najkomplikovanejšie slová a ja zas tie naše slovenské jazykolamy. Ďalšie dni som

navštívila známu „farebnú“ mešitu a obrovský komplex mešít. Vstup do komplexu mal dlhší proces. Musela som prejsť cez kontrolu, kde ma kontrolovali, či nemám výbušniny či nejaké zbrane. Keď som prešla cez kontrolu, dostala som „oblečenie“, v ktorom som sa presúvala po komplexe. V tomto komplexe a aj pred ním sa práve v ten deň konali protesty proti Amerike, takže ja ako turista som bola hneď jasný cieľ. Chodili za mnou miestni, vypytovali sa ma, či ma môžu sprevádzať a vysvetliť mi situáciu.

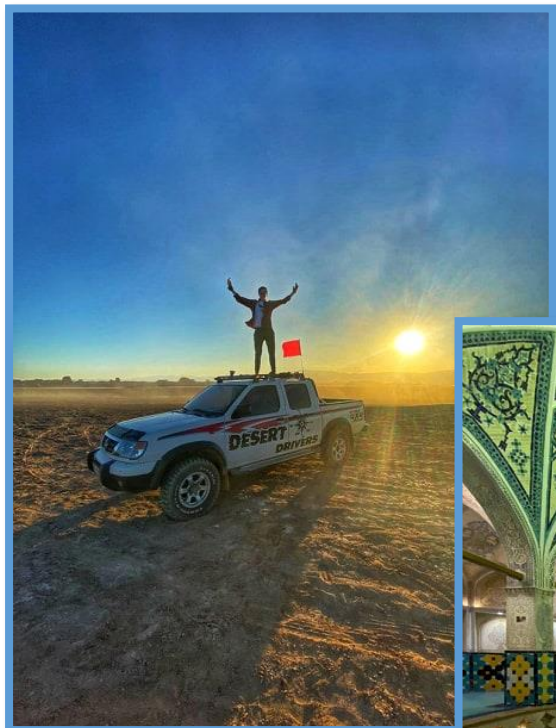
Po rozhovoroch s miestnymi som sa dozvedela, že ľudia sú nútení robiť tieto protesty, pretože inak by boli trestaní. Zo štvordňového pobytu v meste Shiraz som sa rozhodla navštíviť staroveké mesto Pesepolis, ktoré leží približne hodinku cesty od Shirazu. Návšteva tohto mesta bola sprevádzaná slnkom, ktoré dotvárala skvelú atmosféru pri predstavách ako staroveké mesto 2000 rokov dozadu vyzeralo. Po návšteve Pesepolisu sa môj pobyt v Shiraze končí a ja nasadám opäť do autobusu a presúvam sa do mesta Kerman, kde ma už čakala sprievodkyňa, ktorá ma zobrala na offroad na púšť. Povieť Vám, táto púšť bola čerešnička na torte. Jazda na korbe auta cez piesočné duny bola adrenalínová. Výhľady na piesočné hory boli veľmi podobné ako na známy Grand Canyon v Amerike. Mala som možnosť navštíviť aj jazero v strede púšte, ktoré tam vzniklo pred dvoma mesiacmi z obrovských povodní. Takže, aby ste si vedeli predstaviť. Idete cez púšť autom krížom krážom, nikde nikto, nikde žiadna voda a zrazu obrovské jazero plné vody. Ja ako zvedavec som sa vybrala k tomuto jazeru bližšie, avšak to nebol dobrý nápad. Boli to pohyblivé piesky, ktoré sa pomaly začali prepadávať a ja s nimi. Akonáhle som už bola nohami v piesku, snažila som sa nohy vytiahnuť. Bolo to ťažké, avšak v správny čas som začala utekať a dokázala som ujsť. Po nepríjemnej situácii som si vychutnala západ slnka na púšti. Akonáhle zapadlo slnko, nasadla som do auta a šli sme do dedinky na púšti, kde som strávila poslednú noc. Pred spánkom som šla ešte na začiatok púšte sledovať more hviezd na oblohe. Pri pohľade na oblohu som si uvedomila, že táto krajina je úplne iný svet ako ten náš, v ktorom žijeme. Od architektúry, cez zvyky, tradície, morálnych pravidiel až po oblohu. Všetko je iné. Dokonca sa priznám, že som v živote takých nápomocných ľudí nestretla. V každej jednej situácii akonáhle ľudia videli, že niečo hľadám, prišli ku mne

a pomohli mi. Dokonca mi zobrali telefón z ruky a dohovorili sa s taxikárom, ktorý nevedel po anglicky a mal prísť po mňa na zastávku.

Irán je koniec koncov nádherný, čarovný a plný prekvapení. Majestátne hory, prírodné úkazy, vzácna architektúra a skvelí ľudia vo mne zanechali pocit, že sa tam ešte určite vrátim. Vzácné rady na záver: Rozhodne dodržiavajte morálne pravidlá viery: nosenie hidjabu a nekonzumovanie alkoholu. Peniaze treba meniť len v oficiálnych zmenárňach. Vybav si pred vstupom do krajiny účet v ich banke, tvoja platobná karta ti je zbytočná. Víza rieš cez iránsku agentúru a poistenie si vybav na krajinu Irán. PS: zahod' predsudky a choď zažiť rozdiel medzi svetmi!

Majka III.V

Vedeli ste?

Digitálni nomádi – nový trend, ktorý môže inšpirovať

..... pokračovanie..

Snívaš o živote bez otravného šéfa a o tom, že si budeš sám sebe pánom? Staň sa digitálnym nomádom. Veľa ľudí sníva o nezávislosti. Nomádstvo je najmä sloboda. Samozrejme, že to nie je štýl pre každého, aj keď to na prvý pohľad vyzerá úžasne a slobodne. Ale sú ľudia, aj zo Slovenska, ktorí si nevedia predstaviť chodiť do práce ako radový zamestnanec a najmä každý deň to isté.

A ako vyzerá deň nomáda?

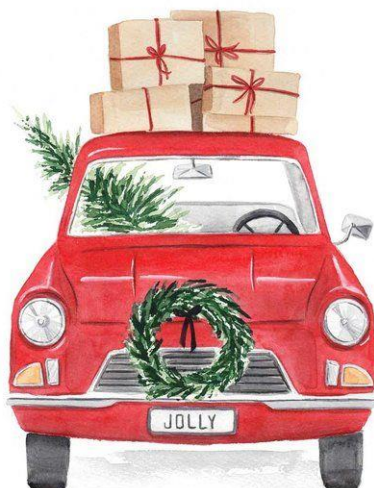
Veľmi rôznorodo. Každý to má iné, ale v zásade je to podobné. Niekoľko hodín pracovať a ostatok času sa venovať cestovaniu, oddychu alebo spoznávaniu nových ľudí. Napríklad aj takto:

- Ráno zapnúť počítač a prejsť si emaily z predchádzajúceho dňa.
- Čo sa dalo vyriešiť v priebehu troch minút, to treba vyriešiť.
- Emaily, ktoré zaberú viac času, tak presunúť do zložky "Potreba vybaviť".
- Potom je vlastne celé dopoludnie na to, aby sa nerušene pracovalo na čomkoľvek.
- Po obede je väčšina ľudí už hore (mysli sa tým zobudení) a tým pádom už možno riešiť rôzne Skype cally a inú komunikáciu.

Dôležité je si striktne zadeliť čas, a tak zvýšiť produktivitu práce. Základom pre produktivitu je samotný projekt. Musí byť dostatočne veľký na to, aby si mal chuť a silu ho ďalej posúvať. Digitálni nomádi, ktorí nezvládajú byť pri cestovaní efektívni v práci, by podľa mňa nemali byť digitálni nomádi, ale cestovatelia, ktorí oddeľujú cestovanie od práce. Byť na seba prísny a zvládnuť prácu, ktorú od človeka očakávajú klienti a kolegovia, je predpokladom každého dobrého nomáda. Rôzne lákadlá musia ísť bokom. Pracovať sa dá na pláži, v kaviarni, v dovolenkovom dome,.... Cestovanie je strašne super, ale náročné na fyzickú. Ak sa vyťažíte fyzicky, oveľa viac sa tešíte do práce. Pri cestovaní totiž veľmi rýchlo načerpáte novú energiu na svoje projekty. Digitálne nomádstvo jednoducho treba vyskúšať a porovnať. Po skončení školy máte teda dvere a možnosti otvorené a ja môžem len dúfať, že k tomu prispeje aj tento článok.

Život plný pracovných a cestovateľských zážitkov praje

Vaša Miriam, III. V

„Teplý úsmev hreje celú zimu.“

Radka Kvasnicová, Terka Kopásková, I.MZ

SUDOKU

5	3			7				
6			1	9	5			
	9	8					6	
8				6				3
4			8		3			1
7				2				6
	6					2	8	
			4	1	9			5
				8			7	9

Zapadol kraj bielym snehom,
spúšťame sa dolu brehom.
Hurá s vetrom o preteky,
mihajú sa čierne smreký,
zamihá sa v očiach svet,
to je cesta, to je let!

Šikovné ruky

Vianoce

* Vianočné recepty:

Vianočné hviezdy:

Suroviny na 18 porcií:

- 210g hladká múka
- 100g palmarín
- 70g cukor
- 1 vajce
- 0,5 ks citrón, dužina aj kôra.
- podľa chuti marhuľový lekvár a kandizované čerešne
- čas prípravy 10 + 20 minút

Postup práce: 1. Pripravíme si suroviny na hviezdičky.

2. Z múky, masla, cukru, nastrúhanej kôry a šťavy z citróna a celého vajca vypracujeme hladké cesto. Necháme ho odležať v chladničke 2-3 hodiny.

3. Cesto potom rozvaľkáme na pomúčenej doske a pomocou formičiek vykrajujeme veľké a malé hviezdičky (rovnaký počet).

4. Preložíme ich na plech, pokrytý papierom a vo vyhriatej rúre pečieme. Môžeme ich len posypať cukrom, alebo hviezdičky spájame lekvárom. Ozdobíme práškovým cukrom a kandizovaným ovocím (čerešňou). *Radka Kvasnicová, Terka Kopásková, I.MZ*

Ihličie krásne vonia, zvončeky tíško zvonja.
Plamienok v srdci blkoce, prajeme krásne Vianoce.

Fashion

Vykročte do chladnejších dní štýlovo a pohodlne. Ukážeme vám, ako!

Počasie je v týchto dňoch pomerne chladné a nestále. A to je čas, keď by sme mali siahnuť po kúskoch, ktoré sú pohodlné a príjemne zahrejú. Dobrou správou je, že tohtoročná jeseň so sebou prináša nielen originálne strihy, ale aj výrazné farby či vzory. Zahrejte sa túto sezónu štýlovými kúskami!

Štýlové pleteniny

Kardigány alebo úpletové kabáty sú stvorené na každodenné bežné nosenie - či už do práce, voľný čas, alebo len tak na príjemné stretnutie s priateľmi pri káve. Spájajú v sebe štýl a praktickosť, sú úžasne pohodlné a zároveň odzrkadľujú módne trendy v chladnejšom ročnom období. Túto sezónu stavte na farebnejšie, vzorované kúsky, ktoré počas bežného dňa skvele doplnia jednofarebný outfit. Naopak, tie nadčasové, minimalistické a v tlmenejších farbách, budú vhodnejšie do kancelárie a pracovné stretnutia.

Úpletové šaty

Úpletové šaty sú obzvlášť príjemné na chladnejšie dni, oceníte ich ako elegantný kúsok vhodný do kancelárie. Sú úžasne štýlové a aj praktické, navyše hrejivý materiál vám zabezpečí príjemný pocit počas chladnejších dní. Túto sezónu sú v kurze aj oversize modely. Tie sú skvelou voľbou takmer na každú postavu. Pri voľbe stavte na kvalitné prírodné materiály, vďaka ktorým sa budete v takýchto šatách cítiť príjemne. Oversize úpletové šaty ľahko stiahnete s opaskom, vyzerajú dobre aj v kombinácii s vysokými čizmami, mokasínami alebo športovejšou obuvou.

Vlnený kabát

Jedným z najpraktickejších kúskov dámskeho, jesenného šatníka bude nepochybne klasický vlnený kabát, ktorý je do sychravejších dní strelou do čierneho. Pokiaľ preferujete výraznejšie a nápadnejšie farby, skvelým spoločníkom vám bude kabát so vzorom. Túto jeseň sa do popredia dostáva kockovaný a károvaný vzor, ale i vojenská kamufláž.

Lukáš Janiga III.V

Červené svetre ako módný trend: Ako ich nosiť, aby ste pôsobili naozaj štýlovo?

Medzi najnovšie trendy aktuálnej sezóny patria jednoznačne svetre vo výraznej červenej farbe. Čo sa skrýva za ich úspechom a ako ich skombinovať tak, aby ste pôsobili štýlovo a moderne? Nechajte si poradiť od známych modeliek, ktoré to vedia najlepšie! Výrazný prvok, ktorý oživí každý outfit. Aj tak by sa dala nazvať módna novinka, ktorá zažíva svoj najväčší úspech. Všetci sú zbláznení do červených svetrov a my sa tomu vôbec nečudujeme. Veď tento jednoduchý kúsok dokáže s vaším outfitom naozajstne divy. Presvedčte sa!

Mestský štýl

Červený sveter patrí k výrazným kúskom, ktoré môžete kombinovať s jednoduchými zvyškami oblečenia. Ak preferujete pohodlnosť a minimalistické looky, tento look si zaručene obľúbite. Čierne klasické legínsy a motorkárske čižmy dodajú celému outfitu ten správny šmrnc.

V štýle Parížanky

Štýl Parížanky nie je ľahké napodobniť, ale vy to s našou pomocou hravo zvládnete. Pletený sveter v ohnivej červenej doladíte vysokými čižmami v rovnakom odtieni. Elegantný outfit docielite pridaním romantickej sukne s kvetinovou potlačou. Síce sa tieto kombinácie môžu zdať na prvý pohľad trochu zvláštne, výsledný efekt však hovorí za všetko!

Hlavne elegantne

Červený sveter môže byť súčasťou naozaj zaujímavých kombinácií. Tento look nás očaril svojím premysleným vrstvením a zladenými kúskami, ktoré dohromady vytvárajú naozaj jedinečnú inšpiráciu. Páči sa nám spojenie zlatej sukne a výraznej červenej, ktoré spoločne pripomínajú čas Vianoc.

Nádych retra

Aj svetoznáma modelka Gigi Hadid vie, ako pôsobiť štýlovo. Stačila jej k tomu dominantná farba, ktorá na seba okamžite upútala pozornosť. V spojení s čiernymi slim džínami a skvelými retro okuliarmi vyzerala skrátka fantasticky. Čo hovoríte na tento štýl?

Lukáš Janiga III.V

Zabudli sme ...

Hľadením, do vody
Za šera, prebúdzaš preludy
Kroky, máš riadené
Strácaš chuť, prehĺtaš len kamene.
V krči slz, tlačíš sa na nože.
Kvapká krv, bolesť sa zväčšuje,
V prachu hanobenia našich kultúr
Zabudli sme dýchať!
Pred múdrosťou predkov,
Viac netajíme dych
V pohľadoch potomkov strach
Zabudli sme snívať
Vo vlastnom víre právd
Zabudli sme žiť!
Živením, červa, modernej doby
Kuješ sám sebe okovy!
V jazvách hľadáš múdrosť života
Nech nesie ťa pomsta, nie clivota
Určuj krok a zahod' strach, spoločnosti staň sa kat
Nehľtaj kamene, chráň vnútro hnijúce!

Katarína Majzelová, III.L

Štyri ročné obdobia

Príroda počas roka neustále mení svoje šaty. Každé z nich majú svoje čaro a sú niečím výnimočné. Treba len pozorne sledovať prenádhernú krajinu, ktorá nám ponúka pestrú paletu farieb a rozmanitosť jednotlivých druhov zvierat a rastlín. Jarné šaty matky prírody sú podľa mňa jedny z jej najkrajších. Postupne sa celý svet okolo nás prebúdzá zo zimného spánku. Jarné slniečko pomaly zobúdzá púčiky stromov a kvietky roztrúsené v záhradkách či na lúkach. Jedna z prvých jarných krásavíc je snežienka. Pyšne ukazuje svoje nádherné bielučké šaty, ktoré mnohokrát vykúkajú ešte zo snehovej prikrývky. Svojou krásou nezaostávajú ani krokusy. Tie zdobia mnohé záhrady. Či sú snehovo biele, oranžovo žlté, alebo fialové hrdo so vztýčenými hlávkami obklopujú nežné snežienky. Často sa k nim pridajú aj žlté prvosienky. Na svoje krásne šaty vábia pohľad každého jedného milovníka jarnej prírody. Slniečko však pomaly rozvíja aj nenápadné púčiky na rôznych stromoch. Ako jedny z prvých, počas veľkonočných sviatkov, rozkvitajú vrb. Tie vábia včely na prvý peľ a med po zimnom období. Po nich sa v záhradách prebúdzajú orgovány fialkovej farby a žiarivý zlatý dážd'. Za nimi nesmú zaostať ani ovocné stromy, ktoré majú svoje koruny obsypané bielymi či ružovkastými kvetmi. Včielky zatiaľ radostne šantia a hostia sa občerstvením, ktoré im príroda ponúka. Letné šaty matky prírody sa postupne začínajú meniť z rozmanitých farieb na zelenkastú lúku. Trávica počas jari nabrala druhý dych a teraz sa pýši sviežo zelenou farbou. Na nej sa kde-tu objavajú nejaké d'atelinky či sedmokrásy, ktoré z lúky vytvoria krásny koberec plný farebných ozdôb. Keď sa tráva zalíni vo vetre a vzduch precitne jej sviežou vôňou, srdce sa vám zaplní pocitom spokojnosti a pokoja. Cez letné prázdniny si takýto pôžitok môžeme vychutnávať každý deň. Počas horúcich letných dní si človek výborne oddýchne pri vode či odpočinku na záhrade. Na konci leta však už začínajú prvé zberné práce. Naznačuje nám to novú blížiacu sa etapu roka. Postupné skracovanie dní oznamuje, že jeseň je už tu. V tomto ročnom období sa plášť matky prírody sfarbí pestrými farbami listov. Hýria rôznymi sfarbeniami do žltá, oranžová, červená či do hnedá. Pomaly farebné lístie spadá a stromy sa budú pripravovať na blížiaci sa odpočinok. Odovzdajú nám z vďačnosti svoje plody, ktoré na nich postupne dozrievajú celé leto. Zelenina nám tiež odplatí svojimi plodmi čas, ktorý sme jej od jari venovali. A po zbere, ako to býva zvykom, nastanú dožinky. Tie nám dávajú na známosť, že stromy a aj pôda sú pripravené na svoj zaslúžený zimný oddych. Po prvých prudkých mrazoch nás príroda upozorňuje, že sa blíži štvrté, posledné, ročné obdobie, ktorým je zima. Matka príroda ako snehová kráľovná po štvrtýkrát vyzdobí svoje šaty. Teraz však vyzerajú trochu netradične, sú zo snehu a ľadu. Prvá snehová prikrývka uspáva každý strom a hruďku pôdy. Krajina vyzerá ako ľadový palác. V odraze lúčov prudkého zimného slnka sa kryštáliky snehu ligocujú ani pozlátko na vianočnom stromčeku. Ten bude čo nevidieť v každej domácnosti pripravený na slávenie Štedrého večera. Po sviatkoch radosti a pokoja nasleduje iba slávnostné ukončenie roka. No zima sa ešte nekončí. Bude ďalšie dva mesiace vládnuť krajine a čakať na prvé lúče jarného slniečka. Matka príroda nám počas roka neustále predvádza svoju rozmanitosť a silu v podobe jednotlivých ročných období. Dokáže nás vždy niečím novým zaujať a prekvapiť. Či už cez sviežu jar, slnečné leto, farebnú jeseň alebo chladnú zimu. Nech je naše obľúbené ročné obdobie ktorékoľvek, každé so sebou prinesie niečo, čo dokáže potešiť srdiečko každého jedného človeka.

Anna Brezániová, II .MZ

Angličtina na slovíčko

Ukážka chýb, ktoré sa stávajú, keď sa žiaci snažia o doslovný preklad zo slovenčiny do angličtiny.

= No

=Yes

- Prišla neskoro – ako obyčajne.

She came lately – as usually.

She came late – as usual.

- Ako to vyzerá?

How does it look?

What does it look like?

- Aký film hrajú?

Which film do they play?

What's on? / What movie are they showing?

- Daj mi pokoj!

Give me peace!

Leave me alone!

- To je jeho vec.

It is his thing.

It is his business.

- Viem hrať na husliach.

I know to play on violins.

I can play the violin.

- Povedz mi, koľko máš rokov.

Tell me how many years do you have.

Tell me how old you are.

- Prosím? (keď nerozumieme, čo bolo povedané)

Please?

Excuse me. / Pardon? / I beg your pardon?

- Prosím. (napríklad keď niekomu niečo podáme)

Please.

Here you are. / There you are.

- Máš pravdu.

You have right.

You are right. / You are correct.

- Nerob si z toho nič. (Netráp sa tým.)

Make nothing of it.

Do not worry about that. / Forget it.

- Staraj sa o seba!

Take care about yourself.

Mind your own business.

XMAS MUSIC JOHN LEGEND - A LEGENDARY CHRISTMAS

Jazzový album plný vianočnej tematiky.

Myslím si, že vianočnej popovej hudby nikdy nie je dosť, hlavne teraz, keď máme obdobie adventu. Pomaličky, ale o to intenzívnejšie, nasávame vianočnú atmosféru. O dnešný vianočný článok sa nám postará šarmantný interpret **John Legend**, ktorého zvolili za **najsexi muža roku 2019**. Okrem samotného šarmu má aj neodolateľný hlas, do ktorého sa môžete započúvať v albume **A Legendary Christmas**, ktorý si dnes s vianočnou náladou prejdeme spolu. **John Legend**, je americký spevák, skladateľ, producent, herec a mnohí ho môžu vnímať aj ako štedrého filantropa, ktorý pomáha ľuďom. Celý život vyrastal pri hudbe, pretože celá jeho rodina s hudbou pracovala. Jeho debutovým albumom je **Legend, Get Lifted** z roku **2004**, ktorý získal **dve ceny Grammy**. Počas prvého týždňa sa predalo **116 000 kópií**, pričom celkovo sa predalo **850 000 kópií**, z čoho **540 300** sa predalo v USA. Na svojom hudobnom konte má **deväť hudobných cien Grammy**. Svoj famózný hlas prepožičal známym skladbám, ako je: **All of the Lights** od **Kanye Westa**, taktiež bol sprievodným spevákom v úspešnej pesničke **You Don't Know My Name**, ktorú vydala a napísala americká speváčka **Alicie Keys**. Jeho hlas môžete počuť v skladbe **Me Against The Music** od **Britney Spears**, ktorá mimochodom nedávno oslávila svoje **38. narodeniny**. Nedá mi nespomenúť jeho krásnu ženu **Chrissy Teigen**, ktorá okrem toho, že je krásna modelka, je aj fantastická kuchárka. Dokonca sa o tom môžete presvedčiť sami, pretože Chrissy Teigen vydala svoju vlastnú kuchársku knihu **Lahodné pokušenia**, ktorá môže byť pekným darčekom pod stromček. Minulý rok bola bohatá nádielka vianočných albumov a medzi nimi aj dosť úspešný album **A Legendary Christmas**, ktorý by som definoval mixom medzi retro-dušou, jazzom a swingom. Veľkým príkladom je najhlavnejšia pesnička **What Christmas Means to Me**, ktorá je presne vedená týmto štýlom a duchom. Na albume vystupujú umelci, ako **Esperanza Spalding** a **Stevie Wonder**. Album získal nomináciu na Najlepší tradičný popový vokálny album na **Grammy Awards 2020**. Pred vydaním albumu sa Legend stal prvým Afroameričanom, ktorý vyhral **EGOT - Emmy, Grammy, Oscar a Tony**. Táto vec obsahuje **14 skladieb**, **osem „vianočných klasík“** a **šesť pôvodných skladieb od Legenda**.

What Christmas Means To Me je prvá a zároveň hlavná na albume. Túto známu vec v roku **1967** prespieval fantastický umelec **Stevie Wonder**, ktorý sa objavil aj v tejto novodobej verzii od Johna Legenda. Pesnička je veselá, hravá, plná dobrej nálady a vianočnej pohody, preto ju vyberám ako **môjho vianočného favorita**.

Have Yourself a Merry Little Christmas aj túto známu koledu môžete nájsť na albume **A Legendary Christmas**. Tento song bol napísaný v roku **1943**, autormi sú **Hugh Martin** a **Ralph Blane**. Pieseň bola predstavená **Judy Garlandovou** v muzikáli **MGM Meet Me in St.** Neskôr pieseň prespieval a upravil trocha text jazzový klasik a lámač ženských sŕdc **Frank Sinatra**.

Ďalšou dobrou vecou na albume je **Please Come Home for Christmas**, ktorá pôvodne vznikla v roku **1960**. Tento vianočný zázrak vydal americký bluesový spevák a klavirista **Charles Brown**.

Dnes som si pre vás v tomto vianočnom článku pripravil pár **zaujímavostí o zime**, ktorá nás momentálne sprevádza.

- Prvou zaujímavosťou je **Chionofóbia**. Chionofóbia je chorobný strach zo snehu. Odvozené je to od gréckych slov Chion v preklade sneh a Phobose v preklade strach.
- Najväčšia **snehová vločka** na svete mala priemer **38,1** centimetra a hrúbku **20,3** centimetra. Gigantická vločka je zapísaná v **Guinessovej knihe rekordov** a našli ju v **Montane 28. januára 1887**.
- Pri vločkách ešte ostaneme, pretože vločka priemernej veľkosti padá na zem rýchlosťou približne **4 km/h**. Najviac snehu za **24 hodín napadlo** v roku **1921** v **Colorade**. Bolo to až **193** centimetrov, u nás to asi počas Štedrého dňa nehrozí.
- Máme tu aj pár **zaujímavých rekordov**, a to vo vytvorení **najväčšieho snehuliaka**, ktorý meral **34 metrov** v americkom **New Yorku** v roku **1999**. A druhým rekordom bolo vytvorenie **najviac anjelov** v snehu, neskutočných **8962** v **Severnej Dakote** v meste **Bismarck**.
- No a poslednou zaujímavosťou je **farba snehu**, ktorý vyzerá byť biely, aj keď v skutočnosti je priehľadný. Od snehových kryštálov sa odráža svetlo a farba všetkých frekvencií vo viditeľnom spektre je biela.

Okrem zaujímavostí som si pre vás pripravil aj pár **najznámejších vianočných pesničiek** pre inšpiráciu. Môžete to brať ako bonusové pesničky.

- Skladba **All I want for Christmas is you** od **Mariah Carey** zaznela prvýkrát v roku **1994**. **The Daily Telegraph** ju neskôr označil ako najpopulárnejšiu a najhranejšiu vianočnú skladbu **desaťročia** vo **Veľkej Británii**.
- Song **Driving Home For Christmas** anglického hudobníka **Chrisa Rea** zaznela prvýkrát v roku **1988**. Sám autor ju označil ako **automobilovú verziu koledy**. Inšpiráciou sa mu stala dlhá vianočná cesta z **Londýna** domov do **Middlesbrough**.
- **Merry Xmas Everybody**. Sviatočná atmosféra inšpirovala aj rockerov zo skupiny **Slade**. **Merry Xmas Everybody** z roku **1973** sa stal najúspešnejším singlom skupiny, z ktorého sa ihneď predalo vyše **milióna kópií**. V ankete z roku **2007** označili Briti pieseň za **najpopulárnejšiu vianočnú skladbu**.
- **John Lennon- Happy Xmas**. Pôvodne protivojnovú pieseň z roku **1971**, venovanú **vietnamskému konfliktu**, napísal **John Lennon** spoločne s **Yoko Ono**. Neskôr sa stala aj tradičnou vianočnou skladbou. Opätovného vydania sa dočkala v **decembri 1980**, krátko po **Lennonovej smrti**.

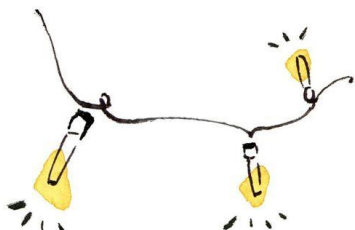
Kľudne mi môžete dať vedieť do komentára vašu najobľúbenejšiu vianočnú pesničku.

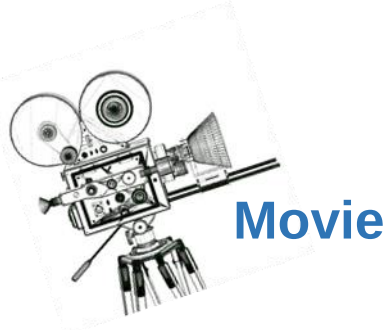
Tak toto bol ďalší vianočný článok z rubriky **Xmas music**. Dúfam, že sa vám článok páčil a inšpiroval vás k vianočnej hudbe a pohode, ktorá ma byť súčasťou nielen samotných Vianoc, ale aj adventného obdobia.

Lukeylb.blogspot.com

Instagram: [@lukeylb](https://www.instagram.com/lukeylb)

Šťastný Nový rok

Na plátna slovenských kín mieri nová vianočná romantická komédia **ŠŤASTNÝ NOVÝ ROK** s výnimočným hereckým obsadením, nakrútená v očarujúcom zimnom prostredí Vysokých Tatier.

Tvorcovia obsadili do snímky silnú zostavu výrazných osobností českého a slovenského filmového plátna. Hlavné ženské postavy boli napísané priamo pre štvoricu výborných herečiek, Táňu Pauhofovú, Antóniu Liškovú, Zuzanu Norisovú a Gabrielu Marcinkovú. Do tejto základnej zostavy pridali dve veľké herecké legendy, Emíliu Vášáryovú a Jiřího Bartošku. „Som veľmi rád, že som mal možnosť s nimi spolupracovať, a zároveň to bola pre mňa veľká výzva, rovnako ako samotný žáner romantickej komédie,“ hovorí režisér Jakub Króner. Jeho ponuku hrať vo filme prijali aj vynikajúci herci, ako Ján Koleník, Tomáš Maštálir, Marek Majeský, Jakub Prachař a Petr Vaněk či špeciálni hereckí hostia – držiteľka titulu Najlepšej európskej herečky Alexandra Borbély a obľúbený maďarský herec Ervín Nagy.

Zámerom autorov bolo priniesť divákovi zimnú romantickú komédiu, ktorá u nás dlhodobo absentuje. V československej kinematografii mala kedysi veľkú tradíciu a tieto diela sa stali súčasťou „zlatého fondu“ čs. kinematografie. „Náš film je poctou starým československým filmom, ktoré dokázali pobaviť celé generácie nielen v čase svojho vzniku, ale aj niekoľko desaťročí po ňom, ale zároveň chceme ponúknuť divákovi modernú, absolútne súčasnú verziu tohto žánru,“ vysvetľuje scenáristka Adriana Krónerová.

Lukáš Janiga III.V

Záhradníctvo

Rozprávková zima

Je tu čas, kedy nastáva jedno z najkrajších ročných období – Zima. Čas, kedy začína byť krajina prikrytá bielou perinou a príroda sa uložila na dlhý odpočinok. No napriek tomu má pani Zima svoje veľké čaro. Priam rozprávkové. Práve v tomto období začína Advent a zároveň sviatky, počas ktorých sa ľudia k sebe správajú priateľsky – Vianoce.

Na tieto sviatky sa najviac tešia tí najmenší a najmladší z nás. Je priam čarovné, ako dokáže v deťoch žiariť vec, ktorú mnohý dospelý ľudia zatratili do zabudnutia. Tou vecou je pravý duch Vianoc. Ich radosť zo snehu a z ozdôb nás priam nabíja energiou a šťastím.

To, že nastáva zima, neznamená že nemôžeme byť kreatívny. Pre kvetinárov a floristov je práve zima jedno z najkreatívnejších a najvýnosnejších období. Na prvom mieste sú adventné vence, či už tradičné alebo netradičné. Po nich nasledujú svietniky, ikebany, vence na dvere a mnohé iné aranžmány. Medzi zimnými a vianočnými aranžmánmi by nemal chýbať rýchlený hyacint, pretože vôňa hyacintu a ihličia je vôňa Ježiška. Samozrejme, že veľkú pozornosť si na seba pýta aj zornica, ktorá vypadá veľmi famózne vo vianočných aranžmánoch.

V žiadnej domácnosti by nemal chýbať vianočný stromček. Typ vianočného stromčeka si môžeme vybrať sami. Či chceme ísť s dobou a mať tzv. moderný vianočný stromček alebo chceme spomínať na detstvo a stále si zachovať v srdci tradície tradičnými stromčekmi.

Jozef Hrabovský, I.V

Vianočná nálada v Kvety Záhrada

Kvetinárstvo sa nachádza v Bytči na ulici 1. Mája 1/A hneď pri námestí Slovenskej Republiky. Nachádza sa v blízkosti kostola a Mestského úradu čiže je dobre situovaný a je v centre mesta. Vianočný obchod sa pripravoval hneď po sviatku Všetkých Svätých. Príprava obchodu trvá zhruba 4 dni , kde treba celú predajňu vyprázdiť. Pracuje na tom šesť ľudí. Vianočný tovar ku nám putuje z celého sveta ako napríklad Holandsko, USA, Belgicko, Nemecko ... Tovar sa objednáva minimálne rok dopredu. Už vtedy treba myslieť na celú koncepciu vianočnej predajne. Sviečky, figúrky či gule, ktoré počas Vianoc zdobia domy, sa už v januári prezentujú na európskom vianočnom **veľtrhu Christmasworld**. Ten sa koná v nemeckom Frankfurte nad Mohanom. Je to najväčšia európska výstava vianočného tovaru. Pominulé roky sa niesli v duchu slovenskej rozprávky , doba ľadová , Lesné kráľovstvo. Tento rok je predajňa v štýle „jednoducho elegantné Vianoce“ Vo farbách v týchto Vianoc prevládajú teplejšie farby v kombinácii so zlatou bordovou, ružovou. Na predajni je dvanásť stromčekov, každý je na zdobený v inom tóne takže na svoje si príde každý. Stromčeky sú zdobené prevažne zo sklenených vianočných gulí v troch veľkostiach a v troch farebných tónoch. Veľké sklenené gule sa umiestňujú odspodu, čím vyššie sa zdobí, sú menšie guľičky a ozdoby. Na stromčekoch sa nachádzajú ozdoby rôznych materiálov - sklenené, textilné, kovové, ale používajú sa aj prírodné materiály ako vetvičky a plody. V predajni sa aranžujú dekorácie podľa požiadaviek zákazníka ako napr. aranžmány, svietniky, girlandy, adventné vence, vence na dvere. Samozrejme, toto všetko sa dá vytvoriť len s kvalitným a profesionálnym teamom, bez ktorého by to nebolo možné takto vyšperkovať. Robia to s láskou.

Miriám Bučková III.V

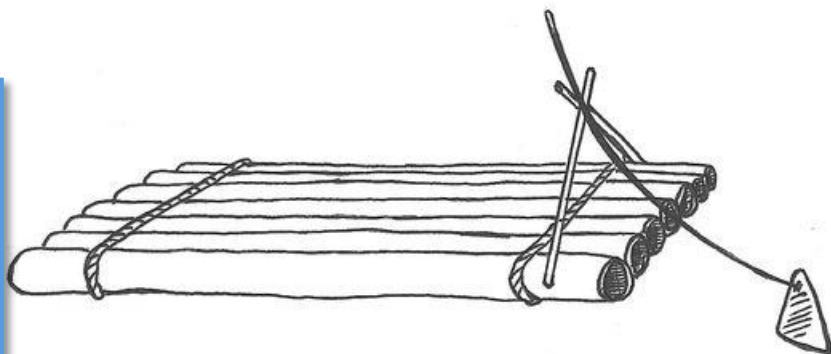

Plte na Váhu

História pltníctva na Váhu sa datuje od 11. storočia. Bolo zdrojom obživy, zabezpečenia dopravy dreva, tovarov a ľudí z priestorov v mnohých prípadoch nedostupných a nebezpečných. Plť je plavidlo z pospájaných kusov dreva. Je to najjednoduchšia možnosť prepravy na vode. Jej konštrukcia vždy musela rešpektovať silu a nástrahy toku. Prejsť Besnou a Margitou už znamenalo bezproblémovú plavbu z Liptova do Komárna či až do Čierneho mora. Prelom 19. a 20. storočia bol obdobím najväčšieho rozvoja pltníctva. No ešte medzi tým v 1. tretine 19. storočia došlo k zániku pltníctva kvôli budovaniu železnice a stavbám priehrad na Váhu.

Obnova tradície

Cieľom obnovenia tradície bolo najmä ukázať ľuďom to, ako sa kedysi žilo a bol to veľmi slušný námet z hľadiska cestovného ruchu. S plťami sa začalo aj zvyšovať množstvo návštevníkov. Prichádzali ľudia z okolia, z blízkeho zahraničia, dokonca aj z celého sveta. Štyria páni dokázali to, čo chceli. Na začiatku nevedeli nič. Pre ľudí boli blázni, hazardéri, no oni verili, že dokážu pre obec Strečno priniesť niečo nové, čo bude mať úspech. Oni a ich rodiny aj tak investovali do neistej veci a venovali tomu všetok svoj voľný čas. V roku 1999 sa postavil prvý prototyp plte, nazývaný aj ako „vyprošťovák“, ktorý zvládol všetky nástrahy a pereje. Bol dotvorený katedrou vodnej dopravy Žilinskej univerzity. Na začiatku boli len 2 plte a 10 pltníkov. Plte vozili na miesto splavovania na „plaťáku“ a cestujúcich súkromnými autami a „1203-kou.“

Ďalšia publicita

V roku 2000 pltníci zorganizovali Odomykanie Váhu – deň, ktorým sa oficiálne začína sezóna. K tejto doteraz každoročne poriadanej akcii pozvali média – zástupcov tlačí, rozhlasov a televízií na zabezpečenia publicity. Začala sa spolupráca s českými a poľskými susediacimi regiónmi a vytvoril sa Euroregión Beskydy. Turizmus a cestovný ruch identifikovali ako jednu z hlavných oblastí, na ktoré sa vo svojich projektoch orientovali. Pomáhala aj účasť na medzinárodných výstavách. Média si začali časom všímať plte nielen počas odomykania Váhu, ale aj počas celej sezóny, ktorá trvá od apríla do konca októbra.

Prevádzka

Od roku 2000 začali pltníci zabezpečovať prevádzku so službou v unimobunke, voľne postavenej na parkovisku na mieste súčasného TIKu. Prepava plti sa zmenila z traktora na LIAZku s hydraulickou rukou, aby bolo možné plte naložiť a vyložiť naraz. V roku 2004 sa spoločnosť rozrastá o jedného člena a zároveň aj o pozemok, na ktorom sa začal budovať Gazdovský dvor – sídlo dnešných Pltí na Váhu. Činnosť spoločnosti je pod stálou kontrolou Štátnej plavebnej správy. V súčasnosti sa v Gazdovskom dvore nachádza 10 plti. Každoročne sa koná pred začiatkom sezóny ich údržba, aby stále slúžili ako doteraz.

Pltníci

Od roku 1999 sa pltníkmi stalo takmer 100 chlapcov a mužov. V sezóne je k dispozícii 30 – 40 pltníkov. Pre samostatnú prácu sa od nich vyžaduje aj znalosť itineráru – sprievodného slova o splavovanom úseku. Cestujúcich informuje “zadník” a predník je vedúci plavidla a udáva smer počas jazdy. Majú oblečené kroje s miestnymi farbami (zelená a biela) so symbolom strečnianskeho erbu – rybou a klobúky. Aj tí, ktorí museli odísť kvôli školám a zamestnaniam radi spomínajú na túto skúsenosť. Nebolo to len každodenné trápenie s veslom a aj s neprijemnou klientelou, ale aj pestrý komunikatívny život pri rôznych spoločnosťou organizovaných pravidelných či príležitostných akciách pred, počas a po ukončení sezóny (Odomykanie Váhu, vianočná kapustnica, zabíjačka a pod.)

Klientela

Plte na Váhu boli doteraz cieľom individuálnych aj kolektívnych ciest desaťtisícov návštevníkov Slovenska, Strečna a celého sveta. Prispievajú k tomu, že zo Strečna sa stáva destinácia medzinárodného významu. Spoločnosť reflektuje skutočnosti, ktoré sa jej i regiónu týkajú. Keď zmienku o pltiach na Váhu zaradili do spoločnej československej skladby NÁNÁNÁ skupiny NoName a Chinaski, boli pltníci pozvaní na krst CD v špeciálnom vlaku z Košíc do Prahy. Na túto príležitosť doniesli vodu z rieky. Následne pozvali skupinu NoName do Strečna, kde ich na plti tiež odviezli.

Po zisku majstrovských titulov žilinských hokejistov a futbalistov im vďaka za ich športový úspech pltníci prejavili ponukou na splav, čo kolektívy využili. Plte sú cieľom ďalších osobností ako napr. arabská princezná so sprievodom, fotografka Sára Saudková, moderátori Michalech, Herman, umelci Hasprová, Kobielsky a Valihora s rodinami a pod. Tiež sú cieľom pre rôzne dokumenty a relácie.

Ďalší prínos plti pre obec a región

Prvá pltnícka a raftingová spoločnosť s. r. o. je už akceptovaná a rešpektovaná na trhu CR. Jej produkt je ponúkaný na spoznanie krás severozápadného Slovenska, pre vyplnenie voľnočasových aktivít počas pobytov v zariadeniach CR. Sú priamym cieľom organizovaných skupín či individuálnych výletov. Atrakcia bola zadaním pre minimálne troch diplomových prác a množstvom bakalárskych prác, ktoré študovali a posudzovali technické riešenia, marketingové hodnoty a jej význam. Vykonáva pracovnú príležitosť pre každého študenta, pracujúcich i dôchodcov. Ďalší záujem o služby ako ubytovanie, stravovanie, parkoviská... – budovanie infraštruktúry. Toto všetko je prínos.

Adela, III. T

Tipy na vianočné darčeky

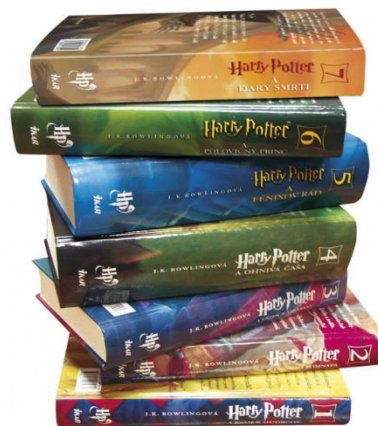

Určite každý z vás má stále ten istý problém každý rok, a to vybrať nejaký darček pre svojich najbližších. Preto som sa rozhodol vám vypísať pár tipov jednoduchých darčkov, ktoré sú originálne, jedinečné a hlavne od srdca.

Prvým typom sú jednoznačne spomienky, ktoré ste prežili s vašimi najbližšími a priateľmi, ktoré môžete venovať v podobe fotoalbumu, kalendára, puzzle. Myslím si, že keď vložíte doň aj vaše myšlienky, citáty a vtipné chvíle, jednoznačne vám to zaručí, že váš darček bude originálny a zaujímavý.

Ďalším dobrým darčekom je obdarovať svoju rodinu nejakou dobrou a zaujímavou knihou, ktorá spríjemní pohodové chvíle. Ak ste si nie presne istí žánrom a typom knihy, tak existujú poukážky, karty, kde nabijete čiastku peňazí, a potom si obdarovaný môže ľubovoľne vybrať knihu, ktorú chce alebo ho zaujala.

Veľmi pekným darčekom je aj zážitok v podobe spoločnej dovolenky, pobytu, alebo adrenalínového zážitku, ktorý vaše kamarátstvo ešte viac scelí a spojí.

A asi tou najväčšou klasikou, ktorú môžete dať, sú zaujímavé ponožky, ktoré vždy potešia a splnia účel - zahrejú.

No nezabudnite, že Vianoce nie sú o darčekom a stresoch, ale o tej pravej nefalšovanej vianočnej atmosfére.

Lukáš Janiga III.V

Zúčastnili sme sa

DOD 2019

Tak ako každý rok, ani tento rok nebol výnimkou a dňa 14. novembra 2019 sme spoločnými silami usporiadali prvý termín otvorených dverí v tomto školskom roku a privítali tak našich nových potencionálnych študentov a možno od ďalšieho školského roka aj našich nových spolužiakov. Žiaci si mohli obzrieť rôzne učebne, od klasických učební informatiky, matematiky, nemčiny a angličtiny až po odborné, zaujímavejšie triedy ako napríklad triedu na strihanie psíkov, veterinárnu triedu ktorú sme otvorili tento rok alebo učebňu administratívy a korešpondencie. V každej triede žiaci prezentovali nejaký odbor alebo predmet. Žiaci si tak vypočuli veľa zaujímavostí a náplní práce, taktiež si mohli obzrieť veľa výtvarov našich žiakov. Pre všetky nohy na pôde školy bola sprístupnená čajovňa, ktorú si pre nás pripravili naši tretiaci T-čkári. Mohli ste si dať kávičku, čajík alebo horúcu čokoládu. V ponuke bolo taktiež veeľa druhov koláčikov a dobrôt. Žiaci si mohli obzrieť fungovanie nášho školského bufetu. Baby v bufete boli veľmi priateľské a otvorené otázkam od mladších alebo cudzích študentov. Dúfajme, že na našom druhom DOD budeme mať ešte väčšiu účasť žiakov ako teraz. Ďakujeme všetkým študentom, že boli takí ústretoví a milí k cudzím žiakom a veľmi pekne ďakujeme učiteľom sa disciplínu a pomoc v každom smere.

Karolína Dujčíková, IV.T

Imatrikulácie

Dňa 15.11. 2019 sa na škole uskutočnilo privítanie prvákov do „cechu hnojárskeho“. Imatrikulácie prebehli v kamarátskej atmosfére. Každá prvácka trieda sa predstavila svojím programom a o dva roky starší spolužiaci ich v tom nenechali samých. Po tancoch, spievaní a scénkach nasledovali úlohy a následne aj tresty. Odmenou za odvahu bolo zloženie prísahy a darčeky, ktoré sa dávali vzhľadom k odboru.

Imatrikulácie sa týkali aj učiteľov, a to nie len zo strany pozorovateľov. Nových pánov učiteľov a pani učiteľky sme na škole privítali veselou aktivitou, pri ktorej im pomáhali aj skúsenejší kolegovia.

Imatrikulácie sú na poľnohospodárskej škole tradícia, ktorá nás každoročne teší. Združuje kolektív v triedach, ale aj školu do jedného celku, takej školskej rodiny.

Marta Bystričanová, III.L

Vianočná pošta 2019

Aj naše triedy III.L a I.K sme sa spolu s našimi pani učiteľkami Alexandrou, Andreou a Katarínou pridali k tohtoročným dobrovoľníkom a potešili seniorov v domovoch. Seniorom začínajú Vianoce prvým pozdravom na stolčeku. Je to pre nich ozajstný dar – rukou písané pranie, symbol toho, že na nich niekto myslí ...

Valné zhromaždenie firmy KAMtour.

Valné zhromaždenie JA firmy KAMtour je úspešne za nami. Konalo sa dňa 29. októbra 2019 a zúčastnilo sa ho približne 70 študentov našej školy. Študenti 3. ročníka odboru Manažment regionálneho cestovného ruchu každoročne zakladajú pod dohľadom neziskovej organizácie JA Slovensko firmu, ktorá reálne podniká. Simulujeme činnosť akciovej spoločnosti so všetkými podnikateľskými povinnosťami. Zákon ukladá i vytvorenie orgánov spoločnosti. Do dozornej rady prijala pozvanie pani profesorka Ing. Emília Čanecká a pani profesorka Ing. Helena Samcová. Svojou účasťou nás poctil pán riaditeľ školy Ing. Ľubomír Schvarc a triedna pani profesorka Ing. Anna Dolníková. Cieľom valného zhromaždenia bolo predstaviť akcionárom podnikateľský plán zameraný na prevádzkovanie školského bufetu, organizovanie školských akcií a zájazdov. Prioritnou úlohou je poskytnúť žiakom našej školy dlhodobú kvalitu za prijateľné ceny. Služby firmy KAM tour budú poskytnuté na Dni otvorených dverí, pri prezentácii našej školy alebo sprievodcovaní po škole.

Ustanovujúce valné zhromaždenie nám dalo množstvo skúseností, ako napríklad zvládať prácu pod stresom, uplatniť tímového ducha a kreativitu, či prezentovať sa pred väčším množstvom ľudí a odpovedať na ich otázky. V rámci predmetu Podnikanie v cestovnom ruchu sa prakticky učíme nielen sociálnym zručnostiam, ale i využívať podnikateľské schopnosti v reálnom prostredí. Veríme, že na konci roka splníme svoj cieľ a tým je naučiť sa spoločensky zodpovedne podnikat' so všetkým, čo k tomu patrí.

Silvia Borská, III.T
oddelenie marketingu

MiniErasmus

Tento rok sme sa zúčastnili projektu MiniErasmus (17.11. – 21.11.2019) na Paneurópskej vysokej škole v Bratislave na fakulte práva. Do Bratislavy sme odchádzali už v nedeľu poobede. Ubytované sme boli len o dve ulice ďalej v hosteli, kde sme sa dostali veľmi ľahko. Ihneď sme sa tam ubytovali a aj zoznámili s našou novou spolubývajúcou z Oravy. O 15:30 hodine sme mali stretnutie v hosteli s našou priradenou tútorkou, s ktorou sme sa vybrali na Stavebnú fakultu, kde sme mali uvítanie.

Po uvítaní sme si mohli urobiť vlastný program, a keďže bol štátny sviatok – Deň boja za slobodu a demokraciu, rozhodli sme sa ísť na Bratislavský hrad. V pondelok nám začínalo vyučovanie na našej vysokej škole. O 8:30 hod. sme mali privítanie, neskôr nasledovali prednášky ako obchodné právo, európske právo a kriminalistika. Večer sme mali povinný program vo forme eventu s názvom Networking night, kde na nás čakali prednášky podľa nášho výberu (my sme si vybrali konkrétne prednášku o najväčšom YouTuberovi na Slovensku), veľa firiem, organizácii a neziskových organizácií, s ktorými sme mohli diskutovať o všetkom, napr. ako to u nich na firme chodí, či náhodou pre nás nemajú voľné miesto, bola tam napríklad TV JOJ, Nestlé, DM drogerie, Lidl a mnoho ďalších. V utorok nám pokračovali prednášky ako svetové právne systémy, trestné právo procesné, stylistika a rétorika, realitná činnosť. Po škole sme mali povinný workshop podľa vlastného výberu, my sme si konkrétne vybrali právo a simulovaný súdny spor, ktorý prebiehal na Univerzite Komenského, kde nám prezradili niečo viac o komplikovanom procese súdu a následne aj predviedli súdny spor. V posledný deň, v stredu, nám pokračovali tieto prednášky: trestné právo hmotné, európske právo, právna komunikácia v anglickom jazyku a nakoniec historický vývoj európskeho a amerického parlamentarizmu. A nakoniec bolo rozlúčenie na Stavebnej vysokej škole. Bol to naozaj úžasný týždeň, počas ktorého sme sa dozvedeli veľa o vysokej škole, priebehu vyučovania a taktiež sme spoznali skvelých ľudí, s ktorými máme veľa zážitkov. Odporúčame to každému, kto ma záujem o štúdium na vysokej škole.

Martina Martinčeková

Frederika Andelová

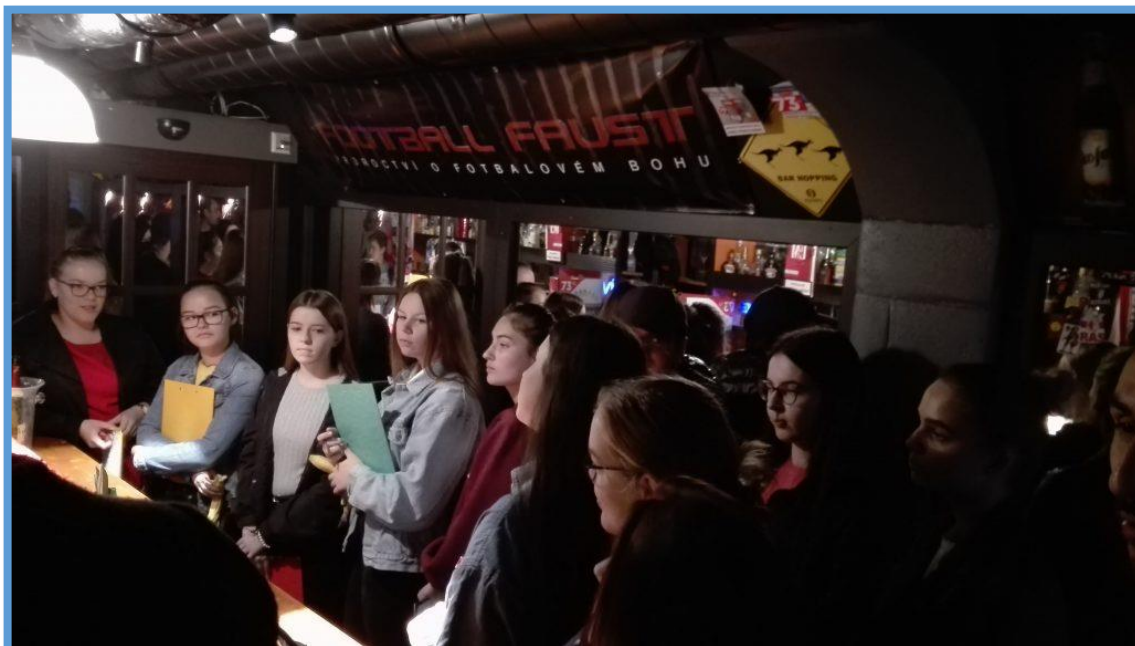
IV.K

Protidrogový vlak 2019

Dňa 16. 10. 2019 sme sa zúčastnili akcie Revolution Train – Jesenná tour Slovensko 2019. Hlavnou témou bola problematika drog a prevencia pred týmto sociálno-patologickým javom. Mali sme možnosť prostredníctvom interaktívneho spôsobu, konkrétnych životných situácií vidieť a uvedomiť si následky tvrdých a mäkkých drog vo svojom živote. Interaktivita tvorila nosný rámec celej akcie, kde sme hneď na začiatku vypísali dotazník, a ktorý sme vyplňali počas celej „jazdy“. Program sa nám veľmi páčil a následne sme viedli spoločnú diskusiu o danej téme, ktorá nás oslovila.

Trieda III.T

Medzigeneračný workshop

Dňa 23. 10. 2019 sa zúčastnili workshopu „Unikátne či samozrejmé?“ a 24. 10. 2019 sme sa zúčastnili workshopu „My príbeh“.

Boli to medzigeneračné workshopy na základe spolupráce s Univerzitou tretieho veku pod Žilinskou univerzitou. Ich cieľom bola podpora vnímania Slovenska a Žilinského kraja ako krajiny s jedinečným prírodným bohatstvom, kultúrou, hodnotami a históriou. Formovanie ekologického a kultúrneho povedomia v dialógu medzi generáciami. Budovanie vzťahu ku krajine a podpora múdreho a citlivého konania v prospech krajiny.

Hlavnou lektorkou bola Mgr. Jana Tarabaliková, PhD. a sympatickí seniori – študenti Univerzity tretieho veku, ktorí pracovali s nami v skupinách. **I. V, II.AT, III.T a III.T**

II. L v Britskom centre

Dňa 18. 10. 2019 sme využili ponuku Krajskej knižnice v Žiline a navštívili sme Britské centrum, ktoré je jej súčasťou. Chceli sme sa dozvedieť niečo nové, ale i precvičiť si angličtinu. Návšteva bola rozdelená do dvoch častí. Prvú časť našej návštevy tvorila prednáška v anglickom jazyku spojená s prezentáciou na tému: Kráľovská rodina. Dozvedeli sme sa, aké bolo pôvodné meno tejto šľachtickej rodiny, i odkiaľ pochádza ich terajšie: The Windsor. Prekvapila nás história tohto rodu, radosti, ale i tragédie, ktoré sa im stali. Najdlhšia časť prednášky bola venovaná terajšej britskej kráľovnej Alžbete II. Dozvedeli sme sa mnoho vecí, ktoré nie sú bežne dostupné v učebniciach.

Dozvedeli sme sa viac o jej detstve, korunováci, prvých rokoch panovania, i o jej zapojení sa do 2. sv. vojny, šťastnom manželstve, cestovaní, záľubách.....

Po skončení prednášky sme sa presunuli do samotného Britského centra, knižničnej časti, kde sme sa dozvedeli aké knihy, učebnice, slovníky, CD, časopisy a noviny si tu môžeme požičať. Samozrejme všetko v anglickom jazyku.

Určite sa sem ešte vrátíme.

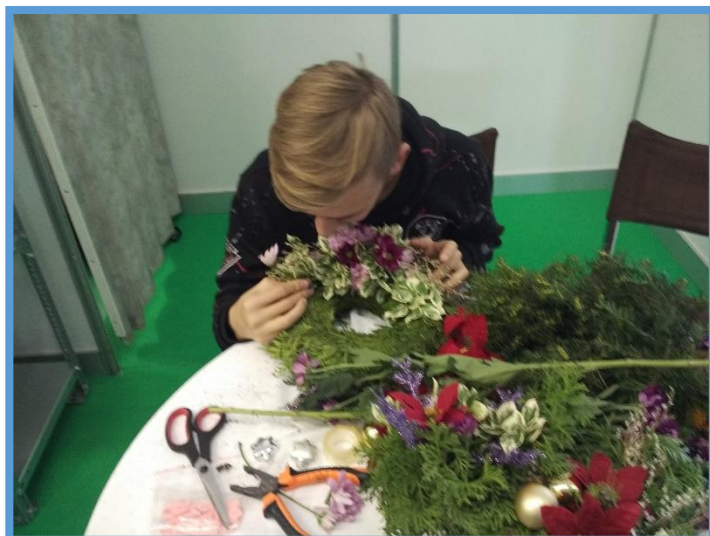
Kolektív II. L a Mgr. A. Jambrichová

Veľtrh Mladý tvorca

Dňa 5. 11. a 6. 11. 2019 sme sa zúčastnili veľtrhu stredných a vysokých škôl zo Slovenska a zahraničia Mladý tvorca na výstavisku Agrokomplex v Nitre. Interaktívnou formou sme prezentovali záujemcom jednotlivé odbory na našej škole. Návštevníci sa živo zaujímali nielen o podmienky štúdia ale i o bežný život študentov. Svojou návštevou nás poctila odborná referentka odboru školstva ŽSK Mgr. Iveta Káčerová. Zároveň sme prezentovali projekt Potulky Štiavnickou dolinou, kde si žiačky Iveta a Veronika Hruštinové z 3.T triedy pripravili celodenný program pre žiakov ZŠ v rámci poľovníckeho CR. Uvedený projekt bol vybraný na súťaž o cenu ministra dopravy. Zo Slovenska bolo doporučených 9 projektov. Žiačky síce cenu nedostali, ale obdržali hodnotné dary a mnoho skúseností a zručností.

Študenti školy

BEH 17. novembra

Dňa 07. 11. 2019 sme sa zúčastnili 53. ročníka Behu 17. novembra. Beh bol usporiadaný pri príležitosti Dňa študentstva. Usporiadateľmi tohto bežeckého podujatia boli : Ústav telesnej výchovy Žilinskej univerzity, AC UNIZA a Slovenská asociácia univerzitného športu.

Pripravených bolo spolu 11 kategórií (mládež základných a stredných škôl, vysokoškoláci a dospelí). Z našej školy sme sa zúčastnili 4 študenti, v kategórii stredné školy (Dominik Habáň a Andrej Duda z 1. EP, Samuel Klucho z 2. MZ a Monika Kytková z 2. K).

Chlapci bežali 2 okruhy (cca 1600m).

Dievčatá bežali 1 okruh (cca 800m).

Umiestnili sme sa v prvej polovici.

**Stredná odborná škola poľnohospodárstva a služieb na
vidieku v Žiline**

Predmestská 82

010 01 Žilina 1

REDAKČNÁ RADA

Šéfredaktor: Lukáš Janiga III.V

Predseda redakčnej rady: Miriam Bučková III.V

Radoslava Kvasnicová I.MZ

Terka Kopásková I.MZ

Marta Bystričanová III.L

Karolína Dujčiková IV.T

Barbora Opálková IV.K

Jozef Hrabovský I.V

Spolupracovali:

Triedy: III.V, II.K, III.L, II.MZ, IV.T, I.V, IV.K, I. MZ

Stránka školy: <https://www.spospredza.edu.sk/>

Časopis sa vydáva od školského roku 2016/ 2017

Číslo 2, November, December 2019

